

Επιστήμη της Γένεσης και της Αγίας Γραφής

Το βιβλίο της *Γένεσης*, είναι αυτό που περιλαμβάνει την ιουδαϊκή και ακολούθως την χριστιανική κοσμολογία. Είναι αυτό που καθόρισε την κοσμολογία του Βυζαντίου και του Μεσαίωνα και δυστυχώς των Ρωμιών επί Οθωμανοκρατίας. Θα δούμε αναλυτικά την περιγραφή της από τα δύο πρώτα κεφάλαιά, αλλά και από άλλα σχετικά εδάφια του συνόλου της Αγίας Γραφής, θα την συγκρίνουμε με τις σύγχρονες θεωρίες των απολογητών για την επιστημονικότητά της, αφού πρώτα δούμε τις γνώσεις της εποχής. Θα παρουσιαστούν ακολούθως σε συντομία οι άλλες αντίστοιχες μυθολογίες, θα σχολιαστούν αντίστοιχα αυτά που υποστηρίζουν οι σύγχρονοι απολογητές του Χριστιανισμού και θα ολοκληρώσουμε με τα συμπεράσματα που βγαίνουν .

Περιεχόμενα

Εισαγωγή

Οι Γνώσεις της Εποχής

Η Κοσμογονία της *Γένεσης*

Κεφάλαιον α΄

Στεριά και Στερέωμα

Φωστήρες

Τα ερπετά

Ο καλυμμένος Πολυθεϊσμός

Οικολογία

Κεφάλαιον β'
Περί “ημέρας”
2η εκδοχή κοσμογονίας
Επίπεδη γη
Άλλες Μυθολογίες
Κινεζική Κοσμογονία
Ινδουιστική Κοσμολογία
Ζωροαστρική μυθολογία
Αιγυπτιακή Κοσμολογία
Μεσοποταμία
Άλλα σχετικά σχόλια
Επίλογος

Εισαγωγή

Η κατανόηση των νόμων της φύσης και η επιστημονική έρευνα σταδιακά και με πολύ κόπο, κατάφερε να απεμπλακεί από τις μυθολογικές αναφορές και να ακολουθήσει έναν δρόμο διαφορετικό, αυτόν που μας έφερε στο σημείο, να έχουμε σήμερα μια καλύτερη κατανόηση του Σύμπαντος και της θέσης μας σε αυτό, που δεν είχαμε ποτέ άλλοτε.

Στην δημοσίευση για την **τεχνολογία**, είχε αναφερθεί ότι η άλλη αντίστοιχα μεγάλη επιστημονική επανάσταση ήταν αυτή της ελληνιστικής επιστήμης και τεχνολογίας, που με την γνώση του ηλιοκεντρισμού και της σχετικής κίνησης, είχε επίσης μια διευρυμένη άποψη για το Σύμπαν. Μια γνώση που λόγω της ρωμαϊκής αδιαφορίας για την επιστήμη ατόνησε, και επικράτησε η άποψη του Αριστοτέλη μέσω του Πτολεμαίου. Στον Ανατολικό και Δυτικό Μεσαίωνα, η επιστημονική έρευνα λόγω των περιορισμών στην σκέψη και στην έκφραση που είχε επιβάλλει ο Χριστιανισμός, λόγω της υποταγής της φιλοσοφίας στην θεολογία, απέκτησε ένα επιπλέον εμπόδιο και τελικά η έρευνα επανήλθε με τους Πέρσες και τους Άραβες αρχικά, αλλά ολοκληρώθηκε ως προς αυτά που γνωρίζουμε σήμερα, από τους “αιρετικούς Λατίνους”.

Σήμερα έχουν εμφανισθεί πολλές απολογητικές δημοσιεύσεις που ενώ διακηρύττουν με ένταση ότι η Αγία Γραφή δεν είναι επιστημονικό σύγγραμμα (ξεχνώντας τι έλεγαν οι ίδιοι εδώ και χίλια τόσα χρόνια) αλλά μόνο θεολογικό, εν τούτοις οι ίδιοι ψάχνουν να βρουν κάθε λεπτομέρεια στα χιλιάδες κείμενα που να

επιβεβαιώνει κάτι από την επιστήμη, ώστε να μας πείσουν ότι τελικά η Αγία Γραφή ήταν θεόπνευστη και όσα έγραφε ήταν τελικά σωστά. Παραδείγματα θα βρείτε πολλά, αλλά τώρα θα ασχοληθώ με την συγκεκριμένη δημοσίευση **εδώ** την οποία και παράλληλα θα σχολιάσω.

Αυτό που έχει σημασία είναι να κατανοήσουμε τι ακριβώς αναφέρει το ίδιο το αρχαίο κείμενο για να δούμε αν η κάθε σύγχρονη ερμηνεία μπορεί να είναι συμβατή με αυτό.

Οι Γνώσεις της Εποχής

Πριν δούμε το κείμενο, θα πρέπει πρώτα να κατανοήσουμε τι πίστευαν οι άνθρωποι της εποχής κατά την οποία γράφηκαν όλες αυτές οι αρχαίες μυθολογίες, για να διαπιστώσουμε αν η *Γένεσις* κινείται στο ίδιο αυτό πλαίσιο.

Οι άνθρωποι, κατανοούσαν την ύπαρξή τους σε μια μεγάλη στεριά, κάποια στιγμή όμως όπως διαπίστωσαν, η στεριά αυτή περιβαλλόταν παντού από θάλασσα. Και μάλιστα βαθιά θάλασσα που δεν βλέπεις τον βυθό, την άβυσσο. Αυτό φαίνεται και από τους **παλαιότερους χάρτες** που έχουμε, που δείχνει ακριβώς την εικόνα που είχαν. Το νερό λόγω αυτής της της παρουσίας, αποδεικνύεται ιδιαίτερα σημαντικό όπως θα δούμε. Θεωρούσαν ότι τελικά όλη η στεριά αυτή βρίσκεται πάνω από το νερό.

Έβλεπαν επίσης τον Ήλιο, μερικοί τον θεοποίησαν γιατί ήταν αυτός που έδινε ζωή και θερμή στην φύση, αυτός που καθόριζε την ημέρα, τις εποχές, και το κλίμα, αυτός που καθόριζε την τροφή που θα φάνε.

Έβλεπαν επίσης την Σελήνη που νόμιζαν ότι και αυτή ήταν αυτόφωτη και που με τις φάσεις της καθόριζε τον μήνα. Φυσικά έβλεπαν τα άστρα που ήταν σε σταθερές θέσεις στον ουρανό και μόνο 5 “άστρα” από αυτά, που κινιόντουσαν ανάμεσα στα άλλα και τα ονόμασαν πλανόμενους αστέρες (πλανήτες) δηλαδή και αυτοί αυτόφωτοι. Αυτοί μαζί με τον Ήλιο και την Σελήνη τους οδήγησαν στον αριθμό 7 που ήταν και αυτός που δημιούργησε την **εβδομάδα**.

Θεωρούσαν τον ουρανό κάτι σαν ένα γυάλινο/διάφανο θόλο, στον οποίο τα άστρα αυτά ήταν κολλημένα, και έτσι θεώρησαν αργότερα ότι υπήρχαν 7 συνολικά τέτοιοι θόλοι, 7 ουρανοί, ο ένας μέσα από τον άλλον, για να έχει ο κάθε ένας την δική του πορεία και κίνηση γύρω από την στεριά αυτή, που ονόμασαν γη. (ο

πληθυντικός “ουρανοί” στο *Σύμβολο της Πίστεως* , αλλά και στην **Β’ Προς Κορινθίους** αντανακλά αυτή τη θεώρηση).

Η σφαιρικότητα της Γης άργησε να έρθει, γιατί έπρεπε να γίνουν μακρινά ταξίδια από νησιωτικούς κυρίως λαούς στον άξονα Βορρά Νότου, για να διαπιστώσουν την αλλαγή του ύψους των αστερισμών και του Ήλιου και να βελτιωθεί επιπλέον η λογική. Ξέρουμε πάντως ότι για την σφαιρική γη αναφέρονται οι Αναξαγόρας, Πυθαγόρας, Παρμενίδης, Φιλόλαος, η σχολή του Πλάτωνα και φυσικά ο Αριστοτέλης, αλλά με λίγη ερμηνεία ίσως λιγότερη από αυτές των χριστιανών απολογητών, μπορεί να συναχθεί **ακόμα και από τα ορφικά**.

Τέλος είχαν ξεχωρίσει την φύση σε “βασίλεια” στα οποία ξεκινούσαν από το ατελές στο πιο ολοκληρωμένο: Αρχικά το ορυκτό βασίλειο (γη, πετρώματα και υλικά στοιχεία), το φυτικό βασίλειο, το ζωικό βασίλειο και τέλος το ανθρώπινο. Η σειρά αυτή είναι και η πορεία από το απλό στο πιο πολύπλοκο και αντιστοιχεί και στην σειρά κατασκευής στις διάφορες κοσμολογίες τους. Υπήρχε φυσικά και το πνευματικό βασίλειο που περιελάμβανε ότι δεν έβλεπαν και θεωρούσαν ότι μπορούσε να υπάρχει· αυτό περιλάμβανε, πνεύματα, θεούς, δαίμονες κλπ., και ίσως και την συστηματοποίηση των ενεργειών που δεν μπορούσαν να περιγράψουν αλλιώς, παρά με θεούς που ο κάθε ένας έχει διαφορετικές ιδιότητες, δράσεις και ενέργειες.

Η Κοσμογονία της *Γένεσης*

Ας δούμε λοιπόν τι αναφέρει η ίδια η **Γένεσις** και θα υπάρξουν σε κάθε στοίχο σχόλια για το τι μπορεί να είναι και τι σχέση μπορεί να υπάρχει με την σύγχρονη γνώση.

Κεφάλαιον α’

α’ Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Αυτό είναι η επικεφαλίδα. Το πως έγινε αυτό, το αναλύει στην συνέχεια.

Σχόλια

Εδώ υπάρχει και η ερμηνεία του Βασίλειο Καισαρείας που υποστηρίζει ότι δεν

είναι τίτλος αλλά ενέργεια και πρώτα κατασκεύασε τον πρώτο ουρανό – σε αυτό υποστηρίζει και τους 7 ουραμούς – και την γη.

β' ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου, καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος.

Μας δίνει το πλαίσιο που υπήρχε πριν την Δημιουργία.

Σχόλια

Εδώ φυσικά όταν αναφέρεται σε “γη” δεν μιλάει για τον ολοσφαιρικό πλανήτη Γη που γνωρίζουμε σήμερα, αλλά για την επιφάνεια που τότε έβλεπαν, να βρίσκεται πάνω από τα νερά, άλλωστε το ξεκαθαρίζει πάρα κάτω ότι **η γη είναι η στεριά**.

Η άβυσσος ήταν η βαθιά θάλασσα, αυτή που δεν είχε πυθμένα, αυτή φυσικά που δεν μπορούσαν να δουν και να μετρήσουν τον πυθμένα της. Βλέπουμε λοιπόν ότι υπήρχε τότε μόνο η άβυσσος. Δηλαδή πολύ νερό χωρίς να φαίνεται το βάθος. Το ότι μιλάμε για θάλασσα το εξειδικεύει: μόνο το πνεύμα του θεού “έπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος”.

Εδώ έχουμε την ξεκάθαρη δήλωση ότι το νερό, προϋπήρχε της δημιουργίας· Δεν κατασκευάστηκε το νερό από τον Θεό· υπήρχε μόνο νερό, σκοτάδι και το πνεύμα του θεού και προφανώς ο θεός· Τίποτε άλλο. Δεν αναφέρει πως βρέθηκε εκεί τόσο νερό, ούτε ποιος το δημιούργησε. Θα δούμε και σε άλλες μυθολογίες, κάτι παρόμοιο συμβαίνει.

γ' καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτω φῶς· καὶ ἐγένετο φῶς.

Έχουμε μια εντολή και την δημιουργία φωτός.

Σχόλια

Τι φως είναι αυτό; άγνωστο. Μπορεί κάποιος να πει ότι δημιούργησε την ιδέα ή την έννοια του φωτός, γιατί το ίδιο θα γίνει και για την μέρα/νύκτα. Μπορούμε να πούμε ότι έκανε πρώτα το φως και μετά τους αστέρες που το εξειδικεύουν. Γενικά μπορεί να ειπωθεί οτιδήποτε. Πιθανό επίσης είναι ό τι βλέποντας τον φωτεινό Γαλαξία μας, να θεώρησαν ότι από πίσω από τον ουρανό υπάρχει ένα άλλο φως που σε κάποια σημεία φαίνεται, και που να είναι αυτό το πρωταρχικό φως που θα φαινόταν αν δεν υπήρχε ο ουρανός.

Εδώ μπορεί κάποιος να πει ότι είναι η αρχή του χρόνου. Μετά την ανακάλυψη από έναν “αιρετικό” Λατίνο απόγονο του Big Bang, αλλά και της γνώσης ότι το φως είναι και σωματίδια και ενέργεια, οι απολογητές αναφέρονται ότι μιλάει για αυτό. Δηλαδή ότι το φως αυτό είναι η μάζα και η ενέργεια, αυτό που λέμε σήμερα ύλη και η απότομη επέκταση του αρχικού σύμπαντος. Ακόμα όμως και να υποθέσουμε ότι υπάρχει ένας τέτοιος κρυφός συμβολισμός που υποβλήθηκε άνωθεν, το νερό της αβύσσου τι ρόλο έχει;

δ' καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκοτῶντος.

Αφού ικανοποιήθηκε από το “φως”, το ξεχώρισε από το σκοτάδι.

Άρα μπορεί να θεωρηθεί άνετα, ότι μιλάει για την έννοια του φωτός.

ε' καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν καὶ τὸ σκοτὸς ἐκάλεσε νύκτα. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα μία.

Όπου λοιπόν υπήρχε φως ήταν ημέρα και όπου δεν ήταν ήταν σκοτάδι.

Σχόλια

Ο Ήλιος και η περιστροφή της Γης που ξέρουμε ότι είναι αυτό που δημιουργεί την ημέρα και την νύκτα, δεν αναφέρονται ως εδώ. Αυτό μπορεί να σημαίνει ότι έκανε την έννοια της ημέρας, αλλά για να μας ξεκαθαρίσει ότι ήταν πραγματική ημέρα, αναφέρει ότι “ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωί”.

Ας έρθουμε τώρα στο ημέρα μία. Υπάρχει πολύ φιλολογία γιατί δεν ήταν η πρώτη ημέρα αλλά η “μία”. Ίσως γιατί από εκεί ξεκίνησε η Δημιουργία και θέλει να δείξει την σημαντικότητά της.

Εδώ πάλι αναφέρουν ότι ξεκίνησε η αρχή του χρόνου. Αν όμως ισχύει ότι με το φως δημιούργησε την ύλη, το σκοτάδι που παρέμεινε τι ακριβώς είναι; αντιύλη; Γιατί αν συμβολικά θεωρούμε κάτι το φως, θα πρέπει ένας αντίστοιχος συμβολισμός να υπάρχει και για το σκοτάδι, το οποίο επίσης φαίνεται να υπάρχει παρά την παρουσία του φωτός, άρα πάλι για έννοιες μιλάμε.

Και τι σχέση έχει το Big Bang με το φως και το σκοτάδι με την μέρα και την νύκτα;

Στεριά και Στερέωμα

ζ' Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος. καὶ ἐγένετο οὕτως.

ζ' καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος.

η' καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα οὐρανόν. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν, καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα δευτέρα.

Εἶπαμε ὅτι το μόνο που υπήρχε και υπάρχει ακόμα, ήταν το νερό και προστέθηκε με εντολή του Θεού το φως και το σκοτάδι. Τώρα όμως δίνει εντολή να δημιουργηθεί το στερέωμα και μας εξηγεί γιατί το αναφέρει ως στερέωμα, γιατί διαχώρισε τα νερά σε πάνω και κάτω, γιατί συγκρατούσε τα πάνω νερά στο να μην πέσουν. Μιλάμε για τα προϋπάρχοντα (μισά) νερά της αβύσσου.

Σχόλια

Εδώ όμως επιστρέφει στο νερό, το αδημιούργητο νερό, που δεν συνάδει με κανένα Big bang. Η λέξη στερέωμα, αναφέρεται ξεκάθαρα σε γερή κατασκευή και μάλιστα σε κατασκευή που εδώ συγκρατεί νερά. Δηλαδή τα μισά νερά είναι πίσω και πάνω από τον ουρανό. (σε άλλη σχετική μυθολογία θα δούμε ότι χωρίζονται σε αρσενικά και θηλυκά, ή αλμυρά και γλυκά). Ο Βασίλειος στην *Εξαήμερο* ισχυρίζεται επίσης, αφού το λέει η γραφή, ότι υπάρχουν αυτά τα απίθανα πάνω νερά πίσω από το στερέωμα του ουρανού, πρέπει να το δεχτούμε. Επίσης ισχυρίζεται ότι αυτός είναι ο δεύτερος ουρανός (από τους 7). Τα κάτω νερά θα δούμε στην συνέχεια είναι αυτά που στηρίζουν την γη και από τα οποία και θα προέλθει.

θ' Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά.

Το κάτω νερό παίρνει εντολή να συναχθεί ὅλο σε ένα σύνολο και μέσα από αυτό να ξεπροβάλει η ξηρά.

Έχουμε την εμφάνιση της ξηράς, που αναδύεται από τα ύδατα.

Εδώ άνετα μπορεί να ισχυριστεί κάποιος, ότι ούτε η ξηρά κατασκευάστηκε. Είναι ο πυθμένας της προϋπάρχουσας αβύσσου που δεν φαινόταν, αλλά τώρα υψώθηκε και φάνηκε.

ι' καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν γῆν καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε θαλάσσας. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν.

Τώρα ξεκαθαρίζει τι εννοούσε όταν μιλούσε στην αρχή για την γη. Εννοούσε την ξηρά και μόνον, το δε νερό το ονόμασε θάλασσες.

Σχόλια

Εδώ ξεκαθαρίζει ότι το αρχικό φως δεν έχει να κάνει με καμία Μεγάλη Έκρηξη, αλλά με την δυνατότητα να είναι προφανής η δημιουργία της ξηράς πάνω από τα κάτω νερά, τα κάτω του στερεώματος αλλά και της έννοιας μέρα νύχτα.

Ο Βασίλειος με βάση το “συναγωγὴν μίαν” που είδαμε νωρίτερα, ισχυρίζεται ότι όλες οι λίμνες και οι θάλασσες ενώνονται υπόγεια.

Επίσης μας λέει τι είναι η γη. Η γη είναι η στεριά και τίποτα άλλο. Το ίδιο θα δούμε σε όλες σχεδόν τις τότε κοσμολογίες.

ια' καὶ εἶπεν ὁ Θεός· βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο οὕτως.

ιβ' καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς.

ιγ' καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα τρίτη.

Η επόμενη εντολή είναι να γεμίσει η ξηρά και μόνο η ξηρά με σπόρους χόρτων, δένδρων, καρπών, βοτάνων, όλα αυτά “κατά γένη”, δηλαδή ξέχωρα ανά είδη. Ακολούθως αυτά φύτρωσαν, βγήκαν από την γη, κάρπισαν και γέμισε η γη δένδρα, καρπούς και βότανα διαφορετικά ανά είδη.

Σχόλια

Είναι προφανές ότι το αρχικό φως δεν είναι ο Ήλιος. Το ξεκαθαρίζει πάρα κάτω με την κατασκευή των φωστήρων. Η διαδικασία της φωτοσύνθεσης ήταν άγνωστη φυσικά τότε, και στους νομάδες δεν φαινόταν παράλογο να γεμίσει η γη φυτά και δένδρα και μάλιστα από το κάθε είδος που γνωρίζουμε χωρίς Ήλιο **κάτι που δεν δεχόντουσαν οι γειτονικοί λαοί όπως θα δούμε**, που σημαίνει ότι και τότε ακόμα ήταν παράλογο. Σήμερα ξέρουμε ότι χωρίς τον Ήλιο αυτό είναι αδύνατον. **Η θεώρηση ότι με το στερέωμα κατασκεύασε και όλα τα άστρα, τον Ήλιο κλπ και η γη ήταν καλυμμένη από υδρατμούς και νέφη και ότι την επόμενη μέρα αυτό καθάρισε και φάνηκαν από την Γη, δεν στέκει με βάση το ίδιο το κείμενο. Άλλωστε ακόμα και με καλυμμένη την γη, η φωτοσύνθεση δεν δουλεύει ώστε να γεμίσει η γη με φυτά και κυρίως δένδρα όπως λέει το κείμενο.**

Φωστήρες

*ιδ' Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· **γενηθήτωσαν φωστήρες** ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ **εἰς φαῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς**, τοῦ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνὰ μέσον τῆς νυκτός· καὶ ἔστρωσαν εἰς σημεῖα καὶ εἰς καιροὺς καὶ εἰς ἡμέρας καὶ εἰς ἔνιαυτούς·*

ιε' καὶ ἔστρωσαν εἰς φαῦσιν ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο οὕτως.

*ις' **καὶ ἐποίησεν** ὁ Θεὸς τοὺς δύο φωστήρας τοὺς μεγάλους, τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας καὶ τὸν φωστῆρα τὸν ἐλάσσων εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτός, καὶ τοὺς ἀστέρας.*

*ιζ' **καὶ ἔθετο αὐτοὺς** ὁ Θεὸς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς*

ιη' καὶ ἄρχειν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός καὶ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. ιθ' καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τετάρτη.

Η επόμενη εντολή ήταν να γεννηθούν οι δύο φωστήρες, οι δύο λάμπες της γης. Δεν τους ονοματίζει αλλά καταλαβαίνομε ότι μιλάει για τον Ήλιο που διαχωρίζει και φωτίζει το μέσον της μέρας, αυτής της μέρας που είχε ήδη δημιουργήσει και την Σελήνη, το μέσον της νύκτας και να καθορίζουν σημεία, καιρούς, ημέρες και χρόνια. Και για να μην παρερμηνεύσουμε αν τους δημιούργησε ή όχι μετά τα φυτά, το ξανατονίζει: “καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους” και “ἔθετο αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ”. Την ίδια μέρα ἐφτιαξε και

τα υπόλοιπα αστέρια και τα τοποθέτησε στο στερέωμα (στον ουρανό), για να φαίνονται ή να φωτίζουν την γη.

Σχόλια

Πρώτο στοιχείο· η γη δεν φωτιζόταν από το πρώτο φως, ή το φως αυτό δεν ήταν αρκετό ή ήταν η έννοια του φωτός. Για τον λόγο αυτό και έφτιαξε τους φωστήρες “*εἰς φαῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς*”, εις φωτισμόν επί της γης, δηλαδή: Να φωτίζουν την γη.

Δεύτερο στοιχείο· τα τοποθέτησε μέσα στην ήδη δημιουργημένη μέρα, για να την ορίζουν και να την φωτίζουν αντίστοιχα.

Τρίτο στοιχείο· Ο Ήλιος και η Σελήνη και όλα τα άλλα αστέρια είναι αυτόφωτα σύμφωνα με το κείμενο “*φωστήρες*”. Θα δούμε ότι όλα αυτά είναι κοινά και στις άλλες μυθολογίες.

Η μη ονομάτιση του Ήλιου και της Σελήνης ανακλά προφανώς τον αντιειδωλολατρικό χαρακτήρα του συγγραφέα της ή του διορθωτή της, και μάλιστα μπορούμε βάσιμα να υποθέσουμε σε αντίθεση με την αιγυπτιακή θρησκεία που κυριαρχούσε στην περιοχή και η οποία είχε θεοποιήσει τον Ήλιο, αλλά και σε άλλες αντίστοιχα (Βαβυλώνιοι) που είχαν θεοποιήσει την Σελήνη.

Μας ξεκαθαρίζει λοιπόν ότι τότε έγινε η ποίηση/κατασκευή του Ήλιου, της Σελήνης, και μετά την κατασκευή έγινε και η τοποθέτηση τους στον ουρανό σε συγκεκριμένες θέσεις, καθώς και όλων των άστρων.

Εδώ θα σχολιαστεί από την σελίδα που αναφέρθηκα στην αρχή, το :

*αφετέρου δε, ότι, το φως του ήλιου όπως και ο ήλιος **προϋπήρχαν της γης** (εβρ. ορ, φωστήρες μα - ορ), ενώ την 4η ημέρα, απλώς καθορίσθηκαν (ασάχ) στο στερέωμα - εκταθέν μέσον - εκπέτασμα (εβρ. ρακιά) οι φωστήρες, και δεν πρωτοδημιουργήθηκαν ως ουράνια σώματα (εβρ. πρωτοδημιουργώ = μπαρα).*

Είναι πράγματι φοβερή η λογική των απολογητών. Να λένε πράγματα που θα πείσουν το ποίμνιο και να νομίζουν ότι δεν θα ελεγχθούν για αυτό.

Το “οr” είναι η έννοια φως και χρησιμοποιείται σε πολλές περιπτώσεις:

Την πρώτη ημέρα σαν yehi-or vayehi-or στο 1:3.

God said, 'There shall be **light**,' and light came into existence.

*Vayomer Elohim **yehi-or**vayehi-or.*

Στην συνέχεια σαν et-ha'or και ha'or στο 1:4

*God saw that the **light** was good, and God divided between the light and the darkness.*

*Vayar Elohim **et-ha'or** ki-tov vayavdel Elohim beyn **ha'or** uveyn hachoshech .*

Στο 1:5 la-or yom

*God named the **light** 'Day,' and the darkness He named 'Night.' It was evening and it was morning, one day.*

*Vayikra Elohim **la-or yom** velachoshech kara laylah vayehi-erev vayehi-voker yom echad.*

Αντίθετα στους φωστήρες έχουμε το maor στο 1:16:

*God [thus] made the **two large lights**, the **greater light** to rule the day, and the smaller light to rule the night. [He also made] the stars*

*Vaya'as Elohim et-sheney **hameorot hagdolim** et- **hamaor hagdol** le-memshelet hayom ve'et hamaor hakaton le-memshelet halaylah ve'et hakoachavim.*

Η έννοια του maor που είναι “πηγή φωτός” και χρησιμοποιείται και σαν όνομα. Είναι η λάμπα, κάτι που λάμπει. Σαν όνομα θα το λέγαμε Λάμπρος. Το **hameorot hagdolim** είναι ο μεγάλος λαμπτήρας ή φωστήρας δηλαδή ο Ήλιος. Το or σκέτο είναι το φως, όχι η πηγή φωτός.

Η λέξη bara όπως εύκολα μπορεί κάποιος να ερευνήσει, χρησιμοποιείται στο 1:1

In the beginning God created heaven and earth”

*Bereshit **bara** Elohim et hashamayim ve’et ha’arets.*

και άλλες δύο φορές στο 1:27 για τον άνθρωπο.

God [thus] created man with His image. In the image of God, He created him, male and female He created them.

*Vayivra Elohim et-ha’adam betsalmo betselem Elohim bara oto zachar unekevah **bara** otam.*

Δεν χρησιμοποιείται στις υπόλοιπες κατασκευές που αναφέρει.

Δεν αναφέρεται ας πούμε το bara ούτε στους φωστήρες, ούτε στα φυτά, ούτε στα ζώα, ούτε καν στο στερέωμα. Τι μπορεί να σημαίνει αυτό; Και όμως όλα αυτά τα έκανε για πρώτη φορά. Είναι λοιπόν φοβερό να λέγονται τέτοιες ασυναρτησίες για να μην πω τίποτα άλλο, πιστεύοντας ότι δεν έχουμε πλέον την δυνατότητα να τα ελέγξουμε εύκολα.

Για τους φωστήρες χρησιμοποιούνται το Vehayu (And let them be) στο 1:15, το Vaya’as (And made) στο 1:16, το Vayiten [way-yit-tên] (and set) στο 1.17

Ειδικά το וַיַּעַשׂ το Vaya’as [way-ya-’ás] μπορείτε άνετα να το ψάξετε σε ότι λεξικό θέλετε. Οι σημαντικότερες έννοιες που του αποδίδονται είναι and he made, and he did.

Πάμε στο asah, εδώ μπορείτε να δείτε όλες τις σημασίες του:

εμφανίζεται στο 1:31:

*“God saw all that **he had made**, and behold, it was very good. It was evening and it was morning, the sixth day.”*

*Vayar Elohim et-kol-asher **asah** vehineh-tov me’od vayehi-erev vayehi-voker yom hashishi.*

Και δύο φορές στο 2:2:

*With the seventh day, God finished all the work that **He had done**. He [thus] ceased on the seventh day from all the work that **He had been doing**.*

*Vayechal Elohim bayom hashvi'i melachto asher **asah** vayishbot bayom hashvi'i mikol-melachto asher **asah**.*

Δεν ξέρω με ποια λογική αναφέρει ο απολογητής το asah σε σχέση με του φωστήρες στους οποίους δεν αναφέρεται καθόλου. Μα φαντάζονται ότι μπορούν να λένε αρλούμπες χωρίς να μπορούμε να τους ελέγξουμε;

Ας δούμε εδώ συνολικά την αγγλική μετάφραση απευθείας από το εβραϊκό πρωτότυπο:

1:14 God said, 'There shall be lights in the heavenly sky to divide between day and night. They shall serve as omens [and define] festivals, days and years.

1:15 They shall be lights in the heavenly sky, to shine on the earth.' It happened.

*1:16 God [thus] **made the two large lights**, the greater light to rule the day, and the smaller light to rule the night. [He also made] the stars.*

*1:17 God **placed them in the heavenly sky to shine on the earth,***

1:18 to rule by day and by night, and to divide between the light and the darkness. God saw that it was good.

1:19 It was evening and it was morning, a fourth day.

Συμπέρασμα: Η διπλή αναφορά για τους φωστήρες σε κατασκευή αρχικά (όπως και να θέλουν να την μεταφράσουν) και τοποθέτηση στην συνέχεια της κατασκευής αυτής στον ουρανό στην θέση που πρέπει να φωτίζει την γη, διαλύει όλες τις προσπάθειες παραπλάνησης από τους απολογητές περί διάλυσης υδρατμών και εμφάνισης σε κάτι που υποτίθεται προϋπήρχε, το οποίο δεν δικαιολογείται από πουθενά.

Κάτι άλλο που βγαίνει από τα εβραϊκά κείμενα που παρέθεσα, είναι ότι ο θεός που αναφέρεται στο ελληνικό κείμενο, δεν είναι Θεός όπως αναφέρουν οι μεταφράσεις μας, αλλά έχει συγκεκριμένο όνομα, το Ελωχείμ δηλαδή το Ελ, θα το δούμε και

στην συνέχεια.

Τα ερπετά

κ' Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα **έρπετά** ψυχῶν ζωσῶν καὶ πετεινὰ πετόμενα ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἐγένετο οὕτως.

κα' καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ κήτη τὰ μεγάλα καὶ πᾶσαν ψυχὴν ζῶων ἐρπετῶν, ἃ ἐξήγαγε τὰ ὕδατα κατὰ γένη αὐτῶν, καὶ πᾶν πετεινὸν πτερωτὸν κατὰ γένος. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλά.

κβ' καὶ εὐλόγησεν αὐτὰ ὁ Θεός, λέγων· ἀυξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὰ ὕδατα ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ τὰ πετεινὰ πληθυνέσθωσαν ἐπὶ τῆς γῆς.

κγ' καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα πέμπτη.

Εδώ μιλάει για την δημιουργία των ψαριών και των πτηνών με εξαγωγή από την θάλασσα. Τα πουλιά για να πετούν κατά τον ουρανό. Και αυτά σε ξεχωριστά είδη και τα ευλόγησε ώστε να αυξάνονται και να γεμίσουν τις θάλασσες και την ξηρά.

Σχόλια

Η αναφορά στην μετάφραση των 70ντα στα "**έρπετά**" που έβγαλε η θάλασσα και μετά τα βλέπουμε πάλι στην στεριά, συγκίνησε κάποιους που τους θύμισε την Εξέλιξη. Σήμερα ξέρουμε ότι τα πουλιά είναι εξέλιξη των δεινοσαύρων (άγνωστο είδος στην *Γένεση*,) που κατά μία έννοια είναι απόγονοι των ερπετών, επίσης ξέρουμε ότι κάποια είδη ψαριών περπάτησαν και δημιούργησαν τα ζώα, όχι απαραίτητα ερπετά.

Επειδή τα ερπετά θα τα δούμε και παρακάτω ας ξεκαθαρίσουμε σε τι μπορεί να αναφέρεται και ας δούμε και τις άλλες εκδοχές:

Το μασοριτικό:

1.20. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ἀς γεννήσωσι τὰ ὕδατα ἐν ἀφθονίᾳ **νηκτά ἐμψυχα καὶ πετεινά** ας πέτῳνται ἐπάνωθεν τῆς γῆς κατὰ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ.

1.21. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεός τὰ κήτη τὰ μεγάλα καὶ **παν ἐμψυχον κινούμενον, τα οποία ἐγέννησαν ἐν ἀφθονίᾳ τὰ ὕδατα** κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν, καὶ παν πετεινὸν πτερωτὸν κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ. Καὶ εἶδεν ὁ Θεός ὅτι ἦτο καλόν.

Εδώ δεν υπάρχουν ερπετά. Νηκτά = ένυδρα, κολυμβητά.

Ακολουθεί η αγγλική μετάφραση από το εβραϊκό:

1.20. God said, 'The water shall teem with swarms of living creatures. Flying creatures shall fly over the land, on the face of the heavenly sky.'

*1.21. God [thus] created the great sea monsters, along with every particular species of **living thing that crawls, with which the waters teem**, and every particular species of winged flying creature. God saw that it was good.*

Ούτε εδώ έχει ερπετά.

Εδώ λέει άλλο πράγμα. Αναφέρεται σε ότι κολυμπάει/σέρνεται στο νερό.

Η σχέση των χωρίων αυτών με την Εξέλιξη, μόνο στην φαντασία των σύγχρονων απολογητών μπορεί να υπάρχει, άλλωστε για τα ζώα της στεριάς υπάρχει η συνέχεια, που αποκλείει τελείως την οποιαδήποτε σχέση με την Εξέλιξη.

*κδ' Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· **ἐξαγαγέτω ἡ γῆ** ψυχὴν ζῶσαν κατὰ γένος, τετράποδα καὶ ἔρπετὰ καὶ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος. καὶ ἐγένετο οὕτως.*

*κε' καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος, καὶ τὰ κτήνη κατὰ γένος αὐτῶν καὶ πάντα **τὰ ἔρπετὰ τῆς γῆς** κατὰ γένος αὐτῶν. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλὰ.*

Ακολουθεί η εντολή να εξάγει η ξηρά, τα ζώα, τετράποδα, ερπετά (αυτά είναι κανονικά ερπετά της ξηράς) και θηρία. Φυσικά κατά γένη και είδη.

Σχόλια

Εδώ λοιπόν ακυρώνονται όλες οι θεωρίες, για την πιθανή σχέση του χερσαίου ζωικού βασιλείου με το θαλάσσιο.

Άλλη μία ακύρωση της όποιας εξελικτικής λογικής είναι η συνεχής υπόμνηση "κατά γένος". Τα είδη των ζώων, πτηνών και ψαριών δημιουργήθηκαν ξεχωριστά και έτοιμα με τις εντολές του Γιαχβέ.

Στα ερπετά τώρα. Εδώ κάνει σαφή την διάκριση στα ερπετά της ξηράς. Αυτά είναι τα γνωστά μας ερπετά της ξηράς. Στο μασοριτικό μόνο εδώ γίνεται αναφορά σε ερπετά, ενώ στην αγγλική μετάφραση του εβραϊκού κειμένου δεν αναφέρονται καθόλου.

Συμπέρασμα: **οι θεωρίες ότι με τα ερπετά θυμίζει την Εξέλιξη είναι λάθος, γιατί η ίδια η Γραφή ξεχωρίζει τα σερνάμενα στην θάλασσα και τα σερνάμενα στην στεριά σε ξεχωριστή διαδικασία, τα μεν γεννημένα από την θάλασσα, τα δε γεννημένα από την γη.**

Ο καλυμμένος Πολυθεϊσμός

*κς' και εἶπεν ὁ Θεός· **ποιήσωμεν** ἄνθρωπον **κατ' εἰκόνα ἡμετέραν** καὶ καθ' ὁμοίωσιν, καὶ **ἀρχέτωσαν** τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἔρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς.*

Η νέα εντολή είναι να φτιαχτεί ο άνθρωπος για να κυριαρχεί στα φυτά, τα πτηνά, τα ερπετά και τα ζώα.

Σχόλια

Εδώ αξίζει να δούμε τον πληθυντικό “ποιήσωμεν” και “ἡμετέραν”. Είναι αυτό που λένε οι χριστιανοί ότι μιλάει για την Αγία Τριάδα; Τον πληθυντικό αυτόν θα τον ξαναβρούμε στην συνέχεια.

Οι Εβραίοι φυσικά που έχουν το κείμενο αυτό και στο πρωτότυπο, δεν θεωρούν ότι εδώ μιλάει για άλλους θεούς ή άλλα πρόσωπα, σαν αυτά που λένε οι χριστιανοί. Μιλάνε για όλες τις δυνάμεις της Δημιουργίας! Ή κάτι σαν τον πληθυντικό της μεγαλοπρέπειας. Αλλά τελικά ούτε οι χριστιανοί ούτε οι εβραίοι φαίνεται να έχουν δίκιο.

Αυτό που θέλουν να αγνοούν οι περισσότεροι, είναι ότι οι Εβραίοι όπως και όλοι οι γειτονικοί λαοί, από τους οποίους δεν διαφέρουν σε τίποτα άλλο εκτός την θρησκεία, ήταν και αυτοί πολυθεϊστές.

Αν και ο Γιαχβέ / Ιεχωβά δείχνει μοναδικός (μάλλον προέρχεται από την Αίγυπτο), ο ίδιος ο Γιαχβέ έχει και το όνομα Ελ και Ελοχείμ. Μόνο που ο Ελ, είναι γνωστός πλέον και αρχαιολογικά ως ένας από τους θεούς των Χαναναίων, μαζί με τον Βαάλ (τον μεγάλο ανταγωνιστή στην Βίβλο που το όνομά του υπάρχει 130 φορές), αλλά και την σύζυγό του την Ασερά (θεά της αναγέννησης και της γονιμότητας) για

την οποία η Παλαιά Διαθήκη των 70ντα μιλάει κωδικοποιημένα, ως “άλσος” ή “δένδρο” ή “κλαδί” και πάντα με την προτροπή να καταστραφούν (γύρω στις 40 φορές). Μάλιστα και για την Ασερά έχουν βρεθεί εδώλια στο Ισραήλ σε ποσότητες μεταξύ του 9-6^{ου} αι., που σημαίνει ότι κάποτε ήταν πολύ αγαπητή και στους Εβραίους. Ο Ελ λοιπόν ήταν ο κορυφαίος στο πάνθεον των Χαναναίων και έγινε Γιαχβέ/ Ιεχωβάς αργότερα από τους εβραίους, είχε και γυναίκα, ενώ ο Βαάλ ήταν λίγο υποδεέστερος ως θεός του καιρού.

Άλλωστε και σε άλλα σημεία της Γραφής υπάρχουν αναφορές που ξέμειναν, για άλλους θεούς, υιούς του θεού κλπ, όπως:

Γεν 6.2

β' ιδόντες δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων ὅτι καλαὶ εἶσιν, ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ πασῶν, ὧν ἐξελέξαντο».

ψαλ. 81:1 :

1. Ο ΘΕΟΣ ἔστη **ἐν συναγωγῇ Θεῶν**, ἐν μέσῳ δὲ Θεοῦ διακρινεῖ.

Βασ.Γ' 22:19:

19 καὶ εἶπε Μιχαίας· οὐχ οὕτως, οὐκ ἐγώ, ἄκουε ρῆμα Κυρίου, οὐχ οὕτως· εἶδον Θεὸν Ἰσραὴλ καθήμενον ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ, καὶ **πᾶσα ἡ στρατιὰ τοῦ οὐρανοῦ** εἰστήκει περὶ αὐτὸν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ εὐωνύμων.

Εξ. 15:11:

11

τίς ὁμοίός σοι ἐν Θεοῖς , Κύριε; τίς ὁμοίός σοι, δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις, θαυμαστός ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα.

Υπάρχει επίσης και το Δευτερονόμιο 32:8-9:

8 ὅτε διεμέριζεν ὁ Ὑψιστος ἔθνη, ὡς διέσπειρεν υἱοῦς Ἀδάμ, ἔστησεν ὄρια

ἔθνῶν **κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων Θεοῦ,**

9 καὶ ἐγενήθη μερίς Κυρίου λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ, σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραήλ.

Σε αυτό θα πάρουμε σαν βοήθεια και την αγγλική μετάφραση του εβραϊκού κειμένου:

32.8. When the Most High gave nations their heritage and split up the sons of man, He set up the borders of nations to parallel the number of Israel's descendants.

32.9. But His own nation remained God's portion; Jacob was the lot of His heritage.

Εδώ εξαφανίστηκαν αυτοί οι “άγγελοι”.

Το συγκεκριμένο δείχνει ότι κάτι δεν πάει καλά. Έχει βρεθεί όμως και αυτή η εκδοχή:

*When the Most High ('elyôn) gave to the nations their inheritance,
when he separated humanity,
he fixed the boundaries of the peoples*

according to the number of divine beings.

*For Yahweh's portion is his people,
Jacob his allotted heritage.*

Τώρα έχει νόημα. Το πιθανότερο είναι ότι αλλάχτηκε κατάλληλα για να σβήσει την πολυθεϊστική του αναφορά.

Οι εβραίοι ήταν πρώην Χαναναίοι που αποσχίστηκαν τελικά θρησκευτικά, πριμοδοτώντας έναν μόνο θεό από το θεϊκό συμβούλιο που πίστευαν προηγουμένως. Ή, οι Χαναναίοι σε κάποια εποχή προτίμησαν έναν υποδεέστερο θεό σταδιακά αναβαθμίζοντας τον, τον Βαάλ, και οι πλέον συντηρητικοί από αυτούς αντέδρασαν με την υπεροχή του Ελ που στην εξέλιξη έγινε αποκλειστικότητα και τελικά αποσχίστηκαν ως αίρεση, που απετέλεσε το Ιούδα, το νότιο βασίλειο (2 από τις 12 φυλές), γιατί το βόρειο, το Ισραήλ (οι 10 από τις 12 φυλές) παρέμεινε πολυθεϊστικό. Η Ασσυριακή διάλυση του Βόρειου Ισραήλ

δυνάμωσε τους μονοθεϊστές του Ιούδα του Νότου και η Βαβυλώνια αιχμαλωσία τέλος ξεκαθάρισε την κατάσταση.

Το λογικό λοιπόν είναι ότι οι δύο πληθυντικοί που θα δούμε (ο πρώτος ήταν αυτός), είναι και αυτοί απομεινάρια του αρχαίου Ισραήλ, που ήταν πολυθεϊστικό και σε αυτό υπάρχουν και αρχαιολογικά ευρήματα. Διαβάστε και εδώ. Αυτή η ενδιαφέρουσα ιστορία μας δείχνει και την χρονολογία που γράφηκαν αυτά τα βιβλία, ή έστω τότε που έγινε η μεγάλη τους επεξεργασία.

Οικολογία

Αξίζει εδώ να δούμε στην συνέχεια, το πως ξεκινάει η θρησκεία αυτή σε σχέση με την σύγχρονη βέβαια έννοια της οικολογίας. Στις αρχαίες θρησκείες, υπήρχε ένας σεβασμός στην φύση και ο άνθρωπος ήταν σε ίση μοίρα με τα ζώα και όλα ήσαν ιερά ακόμα και τα δένδρα. Εδώ όλη η φύση φτιάχθηκε για να την εκμεταλλεύεται μόνο ο άνθρωπος και μάλιστα το τονίζει “*ἀρχέτωσαν*”. Θα το δούμε και πάρα κάτω.

κζ’ καὶ **ἐποίησεν** ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, **κατ’ εἰκόνα Θεοῦ** ἐποίησεν αὐτόν, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς.

κη’ καὶ εὐλόγησεν αὐτούς ὁ Θεός, λέγων· ἀυξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ **κατακυριεύσατε αὐτῆς** καὶ **ἄρχετε τῶν** ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἔρπετῶν τῶν ἔρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς.

κθ’ καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν πάντα χόρτον σπόριμον σπεῖρον σπέρμα, ὃ ἐστὶν ἐπάνω πάσης τῆς γῆς, καὶ πᾶν ξύλον, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπέρματος σπορίμου, ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν·

λ’ καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ παντὶ ἔρπετῷ ἔρποντι ἐπὶ τῆς γῆς, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ ψυχὴν ζωῆς, καὶ πάντα χόρτον χλωρὸν εἰς βρῶσιν. καὶ ἐγένετο οὕτως.

λα’ καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ πάντα, ὅσα ἐποίησε, καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα ἕκτη.

Εδώ μας λέει ότι “εποίησεν” ο θεός τον άνθρωπο και μάλιστα “ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς”. Τους ευλόγησε και πρότεινε να πληθυνθούν και να γεμίσουν την γη και να “κατακυριεύσουν” όλη την χλωρίδα και την πανίδα. Το σημαντικό είναι

ότι τον εποίησεν κατ' εικόνα θεού. Δηλαδή να του μοιάζει.

Σχόλια

Εδώ έχει γίνει πολύ κουβέντα.

Αρχικά έχουμε επανάληψη στο “καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς (της γης) καὶ ἄρχετε” των ζώων. Που ξεκαθαρίζει ποιος κάνει κουμάντο στην γη και για ποιον φτιάχτηκαν όλα αυτά. Η οικολογική καταστροφή του πλανήτη έχει μεγάλη σχέση με την αντίληψη αυτή, που είναι κάτι νέο όπως είδαμε σε σχέση με τις προηγούμενες σύγχρονες της θεωρήσεις. Αλλά η θεώρηση είναι ακόμα ευρύτερη, όλο το Σύμπαν σύμφωνα με την Αγία Γραφή, φτιάχθηκε και διακοσμήθηκε μόνο και μόνο για τον άνθρωπο. Τον άνθρωπο που ζει σε μια γωνία του Γαλαξίας μας, που είναι η υποψία μιας κουτσουλιάς στο Σύμπαν που ήδη γνωρίζουμε.

“ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον”, εδώ έχουμε ξεκάθαρη ξεχωριστή κατασκευή του ανθρώπου που δεν έχει σχέση με τις προηγούμενες κατασκευές.

“ κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν ”. Σε αυτό το σημείο και θεολογικά έχουν ακουστεί τόσα πολλά για το θέμα του προσώπου, που είναι λίγο δύσκολο να αναφερθούν και δεν έχουν και νόημα. Το κείμενο όμως είναι καθαρό στο τι λέει. Αφού ξεπέρασε η ανθρωπότητα τις ανιμιστικές τάσεις, οι άνθρωποι ποιούσαν τους θεούς τους κατ' εικόνα τους. Εδώ έχουμε προσπάθεια να μας πείσει για το αντίστροφο που τονίζει ακόμα περισσότερο τον ανθρωπομορφισμό· τόσο απλά.

“ ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς.” Εδώ έχουμε τον πρώτο πληθυντικό για τον άνθρωπο. Μέχρι τώρα μιλούσε για τον άνθρωπο. Η κατασκευή λοιπόν έγινε εξ αρχής σε δύο μορφές, αρσενική και θηλυκή. Θα δούμε πάρα κάτω και άλλη εκδοχή.

Φυσικά από ένα ζευγάρι δεν μπορεί να διατηρηθεί και να δημιουργηθεί είδος, αυτό το ξέρουμε τώρα από την βιολογία, θα το δούμε και στην συνέχεια.

Κεφάλαιον β'

α' Καὶ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν.

β' καὶ συνετέλεσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε, καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἐποίησε.

γ' καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην καὶ ἡγίασεν αὐτήν· ὅτι ἐν αὐτῇ

κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἤρξατο ὁ Θεὸς ποιῆσαι.

Εδώ μας λέει ότι ολοκληρώθηκε το έργο του θεού. Ολοκληρώθηκε η δημιουργία μέσα σε έξη ημέρες, και ο θεός ξεκουράστηκε. Μάλιστα αυτή η έβδομη μέρα για τον λόγο αυτό και θεωρείται σημαντική και για αυτό αγιασμένη, γιατί τότε ολοκληρώθηκε το έργο του θεού.

Σχόλια

Εδώ φυσικά αναφέρεται στο Σάββατο που ήταν και είναι ακόμα ιερή μέρα για τους εβραίους.

Να ξεκαθαρίσουμε ότι σύμφωνα με το κείμενο **η Δημιουργία ολοκληρώθηκε**, γιατί υπάρχουν κάποιοι που ισχυρίζονται παίζοντας με τις λέξεις και ερμηνεύοντας το “καλό” και “λίαν καλό” που αναφέρει συχνά, σαν αποτέλεσμα του κάθε έργου, ότι η Δημιουργία είναι σε εξέλιξη ακόμα, με σκοπό να γίνει τέλεια.

Περί “ημέρας”.

*δ’ Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὅτε ἐγένετο· ἡ ἡμέρα ἐποίησε
Κύριος ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν*

Εδώ έχουμε μια περίληψη του τι έγινε στις επτά ημέρες και που αναφέρονται στον τίτλο “*Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.*”.

Σχόλια:

Αναφέρουν οι απολογητές, διαστρεβλώνοντας το κείμενο, ότι η κάθε μέρα από αυτές τις Δημιουργίας, δεν είναι κανονική ημέρα αλλά μια αδιευκρίνιστη χρονική περίοδος και αυτό αποδεικνύεται εδώ με το “*ἡ ἡμέρα ἐποίησε*”. Δηλαδή αναφέρει και τις επτά ημέρες σαν μία ημέρα.

Αρχικά δεν υπάρχει καμία περίοδος αδιευκρίνιστη στο κείμενο. Όλα αυτά που ακούγονται είναι αποτέλεσμα των σύγχρονων επιστημονικών γνώσεων των τεράστιων γεωλογικών και ακόμα πιο τεράστιων κοσμολογικών χρόνων, γνώσεις που μάθαμε από τον 19^ο αι., και τις οποίες προσπαθούν να εν-κιβωτήσουν με το ζόρι στο μυθολογικό κείμενο. Άλλωστε αυτές οι ερμηνείες εμφανίζονται μόνο

όταν κατάλαβαν ότι δεν μπορούν να διαψεύσουν την επιστήμη, είναι δηλαδή σύγχρονες.

Το “ἥ” στο “ἥ ἡμέρα ἐποίησε”, δεν είναι άρθρο είναι προσδιορισμός. Για να καταλάβουμε καλύτερα πάμε στο μασοριτικό κείμενο (το καλούμενο και της Βιβλικής Εταιρείας) που το συγκεκριμένο αποδίδεται αλλιώς:

4. Αὕτη εἶναι ἡ γένεσις τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτε ἐκτίσθησαν αὐτά, καθ’ ἣν ἡμέραν ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός γῆν καὶ οὐρανόν

Μιλᾷει λοιπόν για την κάθε ημέρα που έγινε αντίστοιχα η κατασκευή και δεν αναφέρεται σε αυτά σαν όλα να ήταν μία ημέρα.

Άλλα εδάφια που θεωρούν ότι είναι η απόδειξη ότι η μία μέρα στην Γένεση είναι μια απροσδιόριστη ποσότητα χρόνου, είναι:

Οι Ψαλμοί 90:4. (Και μόνο βέβαια που παραθέτουν από το μασοριτικό κείμενο δείχνει ότι όλες αυτές οι εξυπνάδες προέρχονται από τους Δυτικούς απολογητές που διαβάζουν ένα χωρίο αποσπασματικά).

Ψαλ 89

ΚΥΡΙΕ, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ·

2 πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

3 μὴ ἀποστρέψης ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν· καὶ εἴπας· ἐπιστρέψατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

4 ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου ὡς ἡμέρα ἡ ἐχθές, ἥτις διῆλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.

.....

10 αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος· ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα.

11 τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμὸν σου ἐξαριθμήσασθαι;

12 τὴν δεξιάν σου οὕτω γνώρισόν μοι καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.

Οι Ψαλμοί γράφηκαν από διάφορους συγγραφείς στην περίοδο 900-500 π.κ.χ.

Η συγκεκριμένη δείχνει ότι απευθύνεται στο έλεος του θεού και στην προσωρινότητα των πιστών, σε αντίθεση με την αιωνιότητά του. Δηλαδή στον λίγο χρόνο που αυτοί ζουν, ώστε ο θεός που για αυτόν ο χρόνος υποτίθεται έχει άλλη διάσταση, να τους ελεήσει. Δεν μας λέει ότι η κάθε μέρα Δημιουργίας κράτησε χίλια έτη.

Αλλά ας υποθέσουμε ότι είναι έτσι και κάθε μέρα της Δημιουργίας ήταν τελικά όχι μία μέρα, αλλά τα συγκεκριμένα χίλια έτη, τι σχέση έχει αυτό με την πραγματικότητα που γνωρίζουμε; Από την άλλη η κάθε μέρα στο κείμενο της Γένεσης ακολουθείται από νύχτα. Η νύχτα τι είναι; άλλα χίλια χρόνια; με 14 χιλιάδες χρόνια μέρας και νύχτας είναι ευχαριστημένοι;

Άλλο παρόμοιο εδάφιο που χρησιμοποιείται είναι το Β' Πέτρ. 3:8:

³ τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι ἐλεύσονται ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ἐμπαΐκται, κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι,

⁴ καὶ λέγοντες, Ποῦ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας αὐτοῦ; ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάντα οὕτω διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως.

.....

⁸ Ἐν δὲ τοῦτο μὴ λανθανέτω ὑμᾶς, ἀγαπητοί, **ὅτι μία ἡμέρα παρὰ Κυρίῳ, ὡς χίλια ἔτη,** καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία.

⁹ οὐ βραδύνει ὁ Κύριος τῆς ἐπαγγελίας, ὡς τινες βραδύτητα ἠγοῦνται· ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ βουλόμενός τινος ἀπολέσθαι, ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι.

¹⁰ ἤξει δὲ ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτί, ἐν ἧ ὀυρανοὶ ῥοιζηδὸν παρελεύσονται, στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθήσονται, καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται.

Η πλαστογραφημένη αυτή επιστολή που δεν γράφηκε από τον μαθητή που αναφέρεται στα Ευαγγέλια,

τον Πέτρο, για κάποιον που θα την μελετήσει λίγο, θα διαπιστώσει ότι ο άγνωστος συγγραφέας της που υποδύεται τον Πέτρο, θέλει να βρει μια δικαιολογία γιατί καθυστέρησε η Δευτέρα Παρουσία μέσα στην γενεά που την περίμεναν. Αναφέρεται στην ουσία στην αποτυχημένη προφητεία περί της γρήγορης επαν-

έλευσης του Ιησού, αφού κάποιιοι από τους ακροατές του, όπως ισχυρίστηκε στα Ευαγγέλια δεν θα πέθαιναν μέχρι να επανέλθει και χρησιμοποιεί την ίδια φρασεολογία από τους ψαλμούς πάρα πάνω, για να το δικαιολογήσει. Είναι η ίδια δικαιολογία που λένε πάλι οι ίδιοι συνήθως απολογητές για την γενεά που κρατάει και αυτή όσα χρόνια τους καπνίσει.

Τα υπόλοιπα θα τα δούμε σαν σύνολο

Ζαχ 4:10:

10 διότι τίς ἐξουδένωσεν εἰς **ἡμέρας μικράς**; καὶ χαροῦνται καὶ ὄψονται τὸν λίθον τὸν κασιτέρινον ἐν χειρὶ Ζοροβάβελ. ἐπτὰ οὗτοι ὀφθαλμοὶ Κυρίου εἰσὶν οἱ ἐπιβλέποντες ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν

Το αναφέρουν και οι απολογητές. Ημέρα των μικρών πραγμάτων

Β' Κορ. 6:2:

²(λέγει γάρ, Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν **ἡμέρα** σωτηρίας ἐβοήθησά σοι· ἰδοῦ, νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοῦ νῦν **ἡμέρα** σωτηρίας)·

Ημέρα σωτηρίας

Ησ. 61:12,

Ὅποιος το βρει κερδίζει. Το μόνο σχετικό που βρίσκεται στον Ησαΐα είναι αυτό στο 34:8:

8 ἡμέρα γὰρ κρίσεως Κυρίου καὶ ἐνιαυτὸς ἀνταποδόσεως κρίσεως Σιών.

Ημέρα εκδικήσεως

Δεν αξίζει να ασχοληθεί κανείς περισσότερο με αυτά, και σήμερα χρησιμοποιούμε τέτοιες έννοιες ασαφείς, δηλώνοντας με μία μέρα, ή μία ώρα ακόμα, μια απροσδιόριστη περίοδο, ΑΛΛΑ όταν λέμε ότι για μία μέρα έπραξα κάτι και μετά έρχεται το βράδυ και την επόμενη κάνω κάτι άλλο, δεν μιλάμε ασαφώς και απροσδιόριστα, αλλά συγκεκριμένα, όπως ακριβώς αναφέρεται και στο κείμενο.

Άλλωστε όλοι οι χριστιανοί στο Βυζάντιο μετρούσαν, υπολόγιζαν και κατέγραφαν

Από Κτίσεως Κόσμου, θεωρώντας αυτές τις μέρες πραγματικές και έγιναν πολλές μετρήσεις για να βρουν ακριβώς πότε ξεκίνησε η Δημιουργία. Ήταν το επίσημο ημερολόγιο του Βυζαντίου από τον 10^ο αι. και μετά, και το επίσημο της Εκκλησίας (της Ανατολικής μόνο, η Δυτική ποτέ δεν το υιοθέτησε επίσημα) από το 691-1728 κ.χ. Το πατριαρχείο Ιεροσολύμων ακόμα αναφέρει την ημερομηνία που ξεκίνησε ο κόσμος (5508 π.κ.χ), και σε πολλές μονές ακόμα μετράνε Από Κτίσεως Κόσμου, θεωρώντας ότι η κάθε μέρα της Γραφής είναι μια πραγματική ημερολογιακή μέρα.

Εδώ μια λίστα με τις διαφορετικές μετρήσεις που έκαναν οι χριστιανοί και μόνο στην Ανατολή:

5537 - Ιούλιος Αφρικανός

5529 - Θεόφιλος Αντιοχείας

5509 - Βυζαντινό Επίσημο Ημερολόγιο (την 1η Σεπτεμβρίου μάλιστα).

5508 - Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

5507 - Πασχάλιον Χρονικόν

5493 - Αλεξανδρινό Ημερολόγιο

5199 - Ευσέβιος Καισαρείας

Αυτές είναι οι προτεινόμενες ημερομηνίες που έγινε η Δημιουργία για την Αγία Γραφή, την επίσημη του Βυζαντίου την ακολουθούσε η χριστιανική ανθρωπότητα, χωρίς φυσικά καμία ένσταση.

Εδώ μπορείτε να βρείτε μια εξαιρετική εικόνα (αρκετά μεγάλη) που φιλοτέχνησε ο EvanT για την λογική των γενεαλογιών, πάνω στην οποία βασίστηκαν αυτές οι ημερομηνίες.

Βέβαια σήμερα που ξέρουν ότι αυτό είναι λάθος, προσπαθούν πολλοί απολογητές να μας πείσουν με το “μία μέρα είναι χίλια χρόνια”, ότι η μία μέρα μπορεί να είναι και εκατομμύρια αιώνες ό,τι τους βολεύει ανά περίπτωση.

Εδώ κλείνει το κεφάλαιο και ολοκληρώνει το τι έγινε μέχρι στιγμής.

2η εκδοχή κοσμογονίας

*ε' και πᾶν χλωρὸν ἀγροῦ πρὸ τοῦ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντα χόρτον ἀγροῦ **πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι**. οὐ γὰρ ἔβρεξεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι αὐτήν· **ς'** πηγὴ δὲ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐπότιζε πᾶν τὸ*

πρόσωπον τῆς γῆς.

ζ' καὶ **ἔπλασεν ὁ Θεὸς** τὸν ἄνθρωπον, χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς, καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν.

Μας αναφέρει σαν επανάληψη, αλλά στην ουσία είναι διαφορετική εκδοχή.

Πριν ακόμα βλαστήσουν τα χλωρά και τα χόρτα, δηλαδή η βλάστηση, δεν είχε βρέξει στην γη, και ποτιζόντουσαν από μια πηγή που πότιζε όλη την γη.

Ακολουθεί σε νέα εκδοχή η κατασκευή του ανθρώπου, μόνο που ο άνθρωπος εδώ είναι ένας άνδρας και μόνος, δεν υπάρχει άλλο ζωντανό πλάσμα γύρω του. Τον έπλασε ο θεός με φροντίδα, από χώμα και φυσώντας του πνοή ζωής, το χωματίνο αυτό πλάσμα απέκτησε “ψυχὴν ζῶσαν”.

Σχόλια

Εδώ μπαίνουμε σε μια άλλη φάση με διαφορετική και πιο εκτενή αποτύπωσή που δείχνει και ότι προέρχεται από διαφορετική παράδοση και με άλλη σειρά κατασκευής. Θα φανεί αυτό και στην εξέλιξη του.

Το σημαντικό στοιχείο εδώ που επίσης αντιτίθεται στην λογική των απολογητών, είναι ότι δεν υπήρξε βροχή, άρα το πιθανότερο ούτε και σύννεφα, και φυσικά έχουμε την εξειδικευμένη κατασκευή του ανθρώπου από χώμα και φύσημα.

η' Καὶ **ἐφύτευσεν** ὁ Θεὸς παράδεισον ἐν Ἐδὲμ κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον, **ὃν ἔπλασε**.

θ' καὶ **ἐξανέτειλεν** ὁ Θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον ὠραῖον εἰς ὄρασιν καὶ καλὸν εἰς βρώσιν καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου καὶ τὸ ξύλον τοῦ εἰδέναι γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ.

ι' ποταμὸς δὲ ἐκπορεύεται ἐξ Ἐδὲμ ποτίζειν τὸν παράδεισον· ἐκεῖθεν ἀφορίζεται εἰς τέσσαρας ἀρχάς.

ια' ὄνομα τῷ ἐνὶ Φισῶν· οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Εὐλάτ, ἐκεῖ οὐ ἔστι τὸ χρυσίον·

ιβ' τὸ δὲ χρυσίον τῆς γῆς ἐκείνης καλόν· καὶ ἐκεῖ ἔστιν ὁ ἄνθραξ καὶ ὁ λίθος ὁ πράσινος.

ιγ' καὶ ὄνομα τῷ ποταμῷ τῷ δευτέρῳ Γεῶν· οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Αἰθιοπίας.

ιδ' καὶ ὁ ποταμὸς ὁ τρίτος Τίγρις· οὗτος ὁ προπορευόμενος κατέναντι

Ἀσσυρίων. ὁ δὲ ποταμὸς ὁ τέταρτος Εὐφράτης.

Εδώ έχουμε το φύτεμα του παραδείσου στο οποίο μπήκε ο άνθρωπος και τότε εμφανίστηκαν και τα δένδρα με ομορφιά και καρπούς.

Ακολουθως αναφέρονται οι ονομασίες ποταμών, κλάδων του ενός ποταμού που πότιζε τον Παράδεισο.

Ο Φισῶν γύρω από την γη Αβιλιά μια περιοχή με εξαιρετικά πετρώματα.

Ο Γηῶν γύρω από την Χους. (Ο Νείλος κατά τον *Ινδικοπλεύστη* 2.32).

Ο Τίγρης που είναι ανατολικά της Ασσυρίας

και ο Ευφράτης

Σημαντικό στοιχείο: ανάμεσα στα άλλα δένδρα στο κέντρο του κήπου, έβαλε “καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου καὶ τὸ ξύλον τοῦ εἰδέναι γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ.”

Σχόλια

Εδώ λοιπόν έχουμε μπει πλέον για τα καλά σε μια άλλη παράδοση, που ίσως και να είναι αρχαιότερη από την προηγούμενη, που θα μας οδηγήσει στο προπατορικό αμάρτημα.

Θα δούμε όμως ότι μολονότι εδώ δεν μπαίνει σε θέματα ευρύτερης κοσμογονίας έχει σημαντικές διαφορές στην σειρά κατασκευής.

Πρώτα έκανε τα χόρτα και τα χλωρά, μετά τον άνθρωπο και μετά τα δένδρα με τους καρπούς.

Υπάρχει βέβαια ένα ερώτημα. Μήπως αυτά ήταν μόνο για τον Παράδεισο και όχι για την υπόλοιπη γη. Μα υποτίθεται ότι όλη η κατασκευή της γης και του σύμπαντος έγινε για τον άνθρωπο. Τι νόημα είχε η υπόλοιπη γη αν δεν ζούσε εκεί ο άνθρωπος; Στην ουσία έχουμε μια διαφορετική εκδοχή, μια διαφορετική ιστορία. Το “ἐξανέτειλεν ὁ Θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον” το επιβεβαιώνει. Επίσης μας λέει ότι τα δένδρα έγιναν μετά τον άνδρα άνθρωπο και όχι με τα άλλα φυτά που ανέφερε προηγουμένως.

ιε' Καὶ ἔλαβε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἔπλασε, καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν.

ις' καὶ ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀδὰμ λέγων· ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει φάγη,

ιζ' ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρὸν, οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ· ἢ δ' ἂν ἡμέρα φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε.

Εδώ έχουμε την τοποθέτηση του ανθρώπου στον παράδεισο της καλοπέρας και της ραστώνης. Να τον φυλάει (από ποιόν) και να εργάζεται (σε τι;).

Ακολουθεί η εντολή να μην φάει καρπό από το δένδρο “της γνώσης του καλού και του κακού”, γιατί μετά θα πεθάνει.

Σχόλια

Προφανώς εδώ μιλάει για την αθανασία που υποτίθεται υπήρχε αλλά θα χαθεί. Το γιατί το δένδρο της γνώσης του καλού και του κακού οδηγεί στον θάνατο, είναι μεγάλη κουβέντα. Η άγνοια δηλαδή οδηγεί στην αθανασία; Μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι.

Αυτό το να “εργάζεται” στον κήπο και να τον “φυλάει” θυμίζει αυτά που αναφέρονται σε άλλες κοσμογονίες, που οι θεοί φτιάχνουν τους ανθρώπους για να τους υπηρετούν.

*ιη' Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός· οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον· **ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν** κατ' αὐτόν.*

*ιθ' καὶ **ἔπλασεν ὁ Θεὸς** ἔτι ἐκ τῆς γῆς **πάντα τὰ θηρία** τοῦ ἀγροῦ καὶ **πάντα τὰ πετεινὰ** τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἤγαγεν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀδὰμ, ἰδεῖν τί καλέσει αὐτά. καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἐκάλεσεν αὐτὸ Ἀδὰμ ψυχὴν ζῶσαν, τοῦτο ὄνομα αὐτῷ.*

Εδώ λοιπόν έχουμε μια διαφορετική εικόνα για την καταγωγή των εμβίων

Αναφέρεται ο άνθρωπος σαν ο μόνος ζωντανός στην γη (εκτός από τα φυτά και τα δένδρα), και μετά τον άνθρωπο και για να μην είναι μόνος και να έχει βοηθό **τότε ἔπλασε ο θεός από την γη**, όλα τα ζώα και τα πουλιά.

Ακολούθως τα έφερε μπροστά από τον Αδάμ που πρώτη φορά μας λέει το όνομά του, για να τα ονοματίσει.

Σχόλια

Εδώ αξίζει να ξανατονιστεί ο πληθυντικός που όπως προανέφερα είναι κατάλοιπο του πολυθεϊσμού.

Η αφήγηση κάνει σαν το ήδη αναφερθέν “ ἄρσεν καὶ θῆλυ ” του προηγούμενου κεφαλαίου να μην υπάρχει και μιλάει μόνο για τον ένα· Τον αρσενικό.

Τα ζώα λοιπόν κατασκευάστηκαν μετά τον πρώτο άνθρωπο και εμφανίστηκαν μπροστά στον Αδάμ ως βοηθοί και τους έδωσε τα ονόματα που ξέρουμε. Για τα ψάρια δεν φαίνεται να υπήρξε τέτοια δυνατότητα.

*κ' καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ ὀνόματα πᾶσι τοῖς κτήνεσι καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ· τῷ δὲ Ἀδὰμ **οὐχ εὐρέθη βοηθὸς ὅμοιος αὐτῷ.***

κα' καὶ ἐπέβαλεν ὁ Θεὸς ἕκστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ, καὶ ὑπνωσε· καὶ ἔλαβε μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ καὶ ἀνεπλήρωσε σάρκα ἀντ' αὐτῆς.

κβ' καὶ ὠκοδόμησεν ὁ Θεὸς τὴν πλευράν, ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ, εἰς γυναῖκα καὶ ἤγαγεν αὐτὴν πρὸς τὸν Ἀδὰμ.

*κγ' καὶ εἶπεν Ἀδὰμ· τοῦτο νῦν ὅστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὕτη κληθήσεται γυνή, **ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη** αὕτη·*

κδ' ἔνεκεν τούτου καταλείπει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

κε' καὶ ἦσαν οἱ δύο γυμνοί, ὃ τε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἤσχύνοντο.

Αφού ο Αδάμ είδε όλα τα ζώα και τα ονομάτισε, δεν βρήκε κάποιο που να του μοιάζει και να τον βοηθάει. Τότε ο θεός ύπνωσε τον Αδάμ, πήρε μια πλευρά του και πάνω σε αυτήν προσέθεσε την σάρκα που έλλειπε και έτσι δημιούργησε την γυναίκα. Τέλος μαθαίνουμε ότι και οι δύο, ήσαν ολόγυμνοι και μάλιστα χωρίς να ντρέπονται.

Σχόλια

Για να ξεκαθαρίσουμε τον ανδροκρατικό ρόλο του κειμένου. Πρώτος δημιουργήθηκε ο αρσενικός και επειδή και μόνο χρειαζόταν βοηθό, δημιουργήθηκε από μια πλευρά του και η θυληκιά προφανώς και μόνο για να τον βοηθάει.

Είναι προφανές λοιπόν ότι εδώ έχουμε μια διαφορετική εκδοχή της δημιουργίας και τον όντων και του ανθρώπου, που προφανώς προέρχεται από άλλη προφορική

παράδοση και με άλλη σειρά.

Ακολουθεί το τρίτο κεφάλαιο με την παράκουση της εντολής, και την αποπομπή από τον παράδεισο, την ντροπή για το σώμα και τους δερμάτινους χιτώνες που φοράνε και την αναφορά για πρώτη φορά στα Χερουβείμ που φυλάνε την είσοδο του κήπου, για να μην ξαναμπούν μέσα. Είναι το καλούμενο Προπατορικό Αμάρτημα, ένας μύθος που είναι άλλο μεγάλο θέμα και που φόρτωσε ενοχές για χιλιετίες την ανθρωπότητα.

Μολονότι δεν θα ασχοληθούμε εδώ με το **προπατορικό**, θα πρέπει να σημειωθεί ότι η θεολογική του σημασία για τους χριστιανούς είναι τεράστια, γιατί όπως λέει και ο Παύλος ο Ιησούς ήρθε και σταυρώθηκε ως αντίλυτρο για τον ζυγό της αμαρτίας που έγινε από το προπατορικό ως νέος Αδάμ. Αν λοιπόν το προπατορικό δεν έγινε τότε όλο το οικοδόμημα της θυσίας του Ιησού και η σχετική θεολογία πάει στράφι.

Επίπεδη γη

Ας επανέλθουμε στο θέμα της κοσμολογίας και της προσπάθειας κάποιων να μας δείξουν ότι η Αγία Γραφή είναι συμβατή με τις επιστημονικές εξελίξεις. Αναφέρθηκε και σε άλλη δημοσίευση, αλλά εδώ είναι ιδιαίτερα χρήσιμη. Υπάρχει μια αναφορά στον Ησαΐα που μιλάει για τον “γύρο της γης” και ότι σε αυτό το σημείο δεν μιλάει για δίσκο αλλά για σφαίρα, λέγοντάς μας, ότι το ιερό κείμενο μιλάει τελικά για την σφαιρικότητα της γης, που τότε ήταν άγνωστη, άρα έχει πραγματική θεϊκή προέλευση.

Αρχικά να ξεκαθαρίσουμε πότε γράφηκε το συγκεκριμένο εδάφιο. Όπως πολύ εύκολα μπορείτε να δείτε εδώ το συγκεκριμένο απόσπασμα όπως και τα κεφάλαια 44-55, προστέθηκαν στο κείμενο από δεύτερο “προφήτη” κατά την διάρκεια της εξορίας στην Βαβυλώνα τον 6^ο αι. Σε μια περιοχή που όπως ξέρουμε από τον χάρτη της Βαβυλώνας της ίδιας εποχής, ο κόσμος για αυτούς ήταν σχεδόν κυκλικός.

Αναφέρεται λοιπόν στο *Ησαΐα* 40:22

21 οὐ γνώσεσθε; οὐκ ἀκούσεσθε; οὐκ ἀνηγγέλη ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν; οὐκ ἔγνωτε τὰ θεμέλια τῆς γῆς;

22 ὁ κατέχων τὸν γῦρον τῆς γῆς, καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ ὡς ἀκρίδες, ὁ στήσας ὡς καμάραν τὸν οὐρανὸν καὶ διατείνας ὡς σκηνὴν κατοικεῖν

Εδώ στο Εβραϊκό κείμενο στίχος 22:

הַיְיָ עַל-גּוֹג יֹשֵׁב וְיָרְדוּ הַיְיָ כְּחַגְלָלִים וְיִשְׁטַח הַיְיָ לְפָנָיו
כְּדֹדֵי אֹהֶל מִוֶּשֶׁת וְיִשְׁטַח הַיְיָ לְפָנָיו

22 It is He Who sits above **the circle of the earth**, and whose inhabitants are like grasshoppers, who stretches out the heaven like a curtain, and He spread them out like a tent to dwell.

Εδώ: ή εδώ.

Η επίμαχη λέξη είναι η « גּוֹג-עַל » [hug] δεύτερη από δεξιά στην πάνω γραμμή, που κάποιιοι απολογητές θέλουν να την αναφέρουν ως σφαίρα, αλλά σε κανένα λεξικό δεν θα βρείτε αυτή την έννοια. Η ερμηνεία της κατά λέξη είναι “σε κύκλο”. Κύκλος, ορίζοντας, οτιδήποτε κυκλικό, πάντως επίπεδο. Τελευταία λοιπόν θέλουν να το μεταφράζουν ως σφαίρα. Μόνο που επειδή στο σύνολό της η Αγία Γραφή θέλει την Γη τετράγωνη, εδώ μάλλον θέλει να αναφέρεται στο σύνολο με την έννοια του ορίζοντα, ή απλά είναι επηρεασμένο από την κυκλική εικόνα που είχαν οι Βαβυλώνιοι που δεν επικράτησε όμως στην συνέχεια της Αγίας Γραφής, αφού η Γραφή προτιμάει καταφανώς τις ..γωνίες.

Άλλωστε στη επόμενη φράση μιλάει για το γνωστό στερέωμα και την κατασκευή του ουρανού ως καμάρας που κατασκηνώνει ο θεός, και στην αμέσως προηγούμενη για θεμέλια της γης που και τα δύο επιπλέον ενισχύουν την επιπεδότητα της σύμφωνα με τον “προφήτη”.

Φυσικά δεν είναι μόνο το συγκεκριμένο εδάφιο, αλλά ένα σωρό άλλα, που δείχνουν την γη επίπεδη και με τέσσερεις γωνίες. Τετράγωνη την θέλει ακόμα και η Καινή Διαθήκη, δηλαδή εποχή που έχει ήδη υπάρξει διάχυτη η γνώση της σφαιρικότητας σε όλους τους επιστήμονες.

Ας πούμε στην Αποκάλυψη 7:1-8 αναφέρει τις 4 γωνίες της Γης:

Και μετὰ ταῦτα εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἑστῶτας **ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς**, κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς

Ομοίως στο 20:8:

8 καὶ ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν **ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς γῆς**.

Αλλά και σε πολλά σημεία της Παλαιάς Διαθήκης:

Στο *Ιώβ* 37:3 για τα 4 πτερύγια (άκρες) της Γης:

3 ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ **ἐπὶ πτερύγων τῆς γῆς**.

Στο *Ησαΐας* 11:12:

12 καὶ ἀρεῖ σημεῖον εἰς τὰ ἔθνη καὶ συνάξει τοὺς ἀπολομένους Ἰσραὴλ καὶ τοὺς διεσπαρμένους τοῦ Ἰούδα συνάξει **ἐκ τῶν τεσσάρων πτερύγων τῆς γῆς**.

Στον *Ιζεκιήλ* 7.2:

2 καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπόν· τάδε λέγει Κύριος τῇ γῆ τοῦ Ἰσραὴλ· πέρασ ἦκει, τὸ πέρασ ἦκει ἐπὶ τὰς **τέσσαρας πτέρυγας τῆς γῆς**.

Στο *Δευτερονόμιο* 28:64:

64 καὶ διασπερεῖ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς πάντα τὰ ἔθνη **ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς**.

Στον *Ησαΐα* 24:20 επίσης:

16 ἀπὸ **τῶν πτερύγων τῆς γῆς** τέρατα ἠκούσαμεν

Στο *Κατὰ Μάρκον* 13:27 ἄκρα ἔχει και η Γη και ο Ουρανός:

27 καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ καὶ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, **ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως τοῦ οὐρανοῦ**.

Στο *Κατὰ Ματθαῖον* 4:8 επίσης μας λέει ότι υπάρχει ένα ψηλό βουνό που φαίνεται ὅλη η (επίπεδη) Γη:

8 πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος **εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν**, καὶ **δείκνυσιν**

αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν

Αυτά μόνο για το αν είναι είναι η Γη επίπεδη, έχουμε όμως και άλλες επιστημονικότερες θέσεις επίσης γεωκεντρικές, όπως:

Η Γη είναι ακίνητη και ο Ήλιος και η Σελήνη γυρνούν γύρω της, αλλά με εντολή του Θεού σταμάτησαν ένα μεσημέρι για μια ολόκληρη ημέρα.

Ιησ 10:12-14:

12 Τότε ἐλάλησεν Ἰησοῦς πρὸς Κύριον, ἥ ἡμέρα παρέδωκεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀμορραῖον ὑποχέριον Ἰσραήλ, ἡνίκα συνέτριψεν αὐτοὺς ἐν Γαβαὼν καὶ συνετρίβησαν ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ εἶπεν Ἰησοῦς· **στήτω ὁ ἥλιος κατὰ Γαβαὼν καὶ ἡ σελήνη κατὰ φάραγγα Αἰλῶν**

13 **καὶ ἔστη ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἐν στάσει**, ἕως ἡμῦνατο ὁ Θεὸς τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν. **καὶ ἔστη ὁ ἥλιος κατὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ, οὐ προεπορεύετο εἰς δυσμὰς εἰς τέλος ἡμέρας μιᾶς.**

14 καὶ οὐκ ἐγένετο ἡμέρα τοιαύτη οὐδὲ τὸ πρότερον οὐδὲ τὸ ἔσχατον, ὥστε ἐπακοῦσαι Θεὸν ἀνθρώπου, ὅτι Κύριος συνεξεπολέμησε τῷ Ἰσραήλ.

Εδώ πρέπει να πούμε κάτι πάρα πάνω.

Αναφέρεται από απολογητές ότι και σήμερα επηρεασμένοι από την γεωκεντρική και φαινομενική αντίληψη λέμε συχνά ότι ο ήλιος γυρίζει, που ξέρουμε ότι δεν είναι σωστό. Εδώ όμως στο κείμενο υπάρχει συγκεκριμένη παράκληση που μετατρέπεται μάλιστα σε εντολή του Ιησού (του Ναυή) προς τον θεό, να σταματήσει ο Ήλιος και με βάση αυτή την εντολή που εισακούστηκε από τον θεό, για μία ολόκληρη ημέρα σταμάτησε η κίνηση, όποια και να ήταν, με το μοναδικό ηθικό αποτέλεσμα την ολοκληρωτική σφαγή των Αμορραίων. Είτε φαινομενικά είτε γνωρίζοντας το πια είναι η σωστή κίνηση, αυτό δεν μπορεί να γίνει χωρίς να γίνει μια κοσμική καταστροφή. Δηλαδή ούτε ο Ήλιος μπορεί να σταματήσει στην μία περίπτωση, ούτε η Γη να σταματήσει να περιστρέφεται χωρίς να γίνουν παντού σεισμοί και μετά κατακλυσμός από τα νερά των θαλασσών. Αυτό σε ένα θεόπνευστο κείμενο δεν μπορεί να ισχύει, ισχύει σε ένα λογοτεχνικό που μπορεί να λέει ότι θέλει ή σε ένα μυθολογικό που κάνει την θέληση ή την φαντασία του συγγραφέα σαν πραγματικότητα.

Αλλώστε στην Αγία Γραφή η γη δεν είναι απλά ακίνητη αλλά και θεμελιωμένη,

όπως και ο ουρανός στερεωμένος πάνω σε αυτήν. Το είδαμε και στο πρώτο απόσπασμα του Ησαΐα, αλλά υπάρχει και σε πληθώρα άλλων χορίων (θα δούμε αντίστοιχα και στις άλλες μυθολογίες)

Ψαλ. 92:1:

Ο ΚΥΡΙΟΣ...· καὶ γὰρ **ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.**

Ιώβ 38:4:

4 ποῦ ἦς ἐν τῷ **θεμελιούν με τὴν γῆν** ; ἀπάγγειλον δέ μοι εἰ ἐπίστη σύνεσιν.

Ησαΐας 48:13:

13 καὶ ἡ χεὶρ μου **ἐθεμελίωσε τὴν γῆν**, καὶ ἡ δεξιὰ μου ἐστερέωσε τὸν οὐρανόν. καλέσω αὐτούς, καὶ στήσονται ἅμα

Παροιμίες 8:29:

29 καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ **θεμέλια τῆς γῆς.**

Η Γη βρίσκεται πάνω από νερό και είναι θεμελιωμένη σε αυτό και το νερό αυτό έχει ψάρια. Αυτό το είδαμε και στην Γέννεση, αλλά επαναλαμβάνεται:

Ἐξοδος 20:4:

4 οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἶδωλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐν τῇ γῆ κάτω καὶ ὅσα **ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς**

Ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος το ξεκαθαρίζει *Ad populum Antiochenum* σ.76:

ἀλλὰ τὴν γῆν ἅπασαν ὑπεράνω τῶν ὑδάτων φερομένην καὶ μὴ καταποντιζομένην, θαύμασον τὴν δύναμιν τὴν ὑπὲρ φύσιν ταῦτα θαυματουργοῦσαν. Καὶ πόθεν τοῦτο δῆλον, ὅτι ἡ γῆ ὑπεράνω τῶν ὑδάτων φέρεται; Ὁ προφήτης τοῦτό φησιν, οὕτω λέγων· **Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν**, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἠτοίμασεν αὐτήν. Καὶ πάλιν, **Τῷ θεμελιώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων**. Τί λέγεις; ψηφίδα μικρὰν ὕδωρ ἐπὶ τῶν νώτων οὐκ ἂν δυνηθεῖη βαστάσαι, καὶ γῆν τοσαύτην φέρει, καὶ ὄρη, καὶ

βουνούς, καὶ πόλεις, καὶ φυτὰ, καὶ ἄνθρωπους. καὶ ἄλογα, καὶ οὐ καταποντίζεται; τί λέγω, οὐ καταποντίζεται; πῶς κάτωθεν ὁμιλοῦντος αὐτῆ τοῦ ὕδατος τοσοῦτον χρόνον οὐ διελύθη καὶ πηλὸς γέγονε τὸ πᾶν;

Ο Θεόφιλος Πατριχης Αντιοχείας του 2^{ου} αι., κατηγορεῖ τους συγγραφείς που λένε τον κόσμο σφαιρικό:

Ταῦτα δὲ μὴ ἐπιστάμενοι οἱ συγγραφεῖς βούλονται τὸν κόσμον σφαιροειδῆ λέγειν καὶ ὡσπερὶ κύβῳ συγκρίνειν αὐτόν. πῶς δὲ δύνανται ταῦτα ἀληθῆ φάσκειν, μὴ ἐπιστάμενοι τὴν ποίησιν τοῦ κόσμου μήτε τὴν κατοίκησιν αὐτοῦ;
Προς Αυτόλυκον σ. 29

Ο Λακτάνιος τον 4^ο αι., που θεωρεῖ την σοφία και την θρησκεία αλληλένδετες, αναφέρει ότι είναι αδύνατον να είναι η γη σφαίρα και να υπάρχουν αντίποδες και φυσικά να υπάρχουν από κάτω μας ἄνθρωποι που τα πόδια τους να είναι ψηλότερα από το κεφάλι τους. *The Divine Institutes. XXIV.*

Ακόμα και τον 6^ο αι. την Βυζαντινή Εποχή, η κοσμολογία αυτή διατηρεῖται από τον Κοσμά τον Ινδικοπλεύστη, που φτιάχνει και τους αντίστοιχους χάρτες που μπορείτε να δείτε στην σελίδα της wiki, που εξηγεί με βάση την Αγία Γραφή πως είναι στερεωμένος ο ουρανός πάνω στην τετράγωνη Γη, αντιμετωπίζοντας την χλεύη του Ιωάννη του Φιλόπονου, ο οποίος τελείως τυχαία ήταν και αιρετικός. Όπως αναφέρθηκε και σε προηγούμενη δημοσίευση, όσοι λόγιοι έκοβε το μυαλό τους και δούλευε η λογική, είχαν και κάποια απόκλιση από το στενό δόγμα με το οποίο η Εκκλησία προσπαθούσε να περιορίσει την σκέψη για τον λόγο αυτό και η επιστήμη σταμάτησε να εξελίσσεται.

Στην Πρωτοβυζαντινή Εποχή υπήρχαν αρκετοί ακόμα επιστήμονες λόγιοι, απομεινάρια της Ύστερης Αρχαιότητας, που ήξεραν την σφαιρικότητα, αλλά στην Μέση Εποχή, κυριάρχησε το σύγγραμμα του Ινδικοπλεύστη που ήταν δημοφιλές. Στην Ύστερη Περίοδο αρκετοί λόγιοι ασχολήθηκαν πάλι με την αστρονομία που εισήχθη πλέον από τον Περσικό και Αραβικό κόσμο, ξαναανακάλυψαν τον Φιλόπονο και τον Πτολεμαίο και φυσικά ήξεραν ότι η γη είναι σφαιρική, αλλά πάντα ακίνητη.

Ας έρθουμε τώρα στο αρχικό ζεύγος ανθρώπων. Σήμερα που γνωρίζουμε την

διαδικασία της Εξέλιξης και ξέρουμε και τα πλέον συγγενικά μας είδη και έχουν βρεθεί οι κλάδοι από τους οποίους προήρθαμε, ξέρουμε ότι ποτέ δεν υπήρξε ένα μοναδικό ζευγάρι ανθρώπων. Δεν υπήρξε ποτέ ο πρώτος άνθρωπος, αλλά σταδιακή εξέλιξη προηγούμενων ειδών. Ένα είδος για να διατηρηθεί και να εξελιχθεί χρειάζεται ένα πλήθος 1-3 χιλιάδες ατόμων. Δεν υπήρξε λοιπόν ποτέ ο Αδάμ και η Εύα και φυσικά ούτε το προπατορικό, αλλά ακόμα περισσότερο δεν υπάρχει η έννοια του **προσώπου** όπως το φαντάζεται η Εκκλησία, αφού η κατανόηση της βαθμιαίας εξέλιξης μας από άλλα είδη, το κατάργησε σαν θεολογική σταθερά.

Συνολικά λοιπόν για την Αγία Γραφή η σειρά είναι:

Άλλες Μυθολογίες

Δεν μπορούμε να έχουμε σωστή γνώμη για τα αναφερόμενα στην Αγία Γραφή, αν δεν έχουμε μια εικόνα του γύρω της κόσμου και τις αντίστοιχες θεωρήσεις που υπήρχαν. Ας ρίξουμε μια σύντομη ματιά στο τι πίστευαν, άλλοι αρχαίοι λαοί, ξεκινώντας από τους πιο μακρινούς για να διαπιστώσουμε τις πιθανές ομοιότητες και επηρεασμούς.

Κινεζική Κοσμογονία

1η έκδοχή

Η κατασκευή του κόσμου έγινε 2,5 δις έτη πριν τον Κομφούκιο από έναν πρωταρχικό θεό (ραγκου), τα κομμάτια του οποίου έγιναν το Σύμπαν και ότι βλέπουμε φυσικά και η γη, φυσικά φαινόμενα και η πανίδα της.

2η εκδοχή του ταοϊσμού

Δεν υπάρχει δημιουργός αλλά αρχική αιτία το Τάο που προκύπτει από τις δύο αντίθετες δυνάμεις του Γιν και του Γιάν.

Καμία σχέση εκτός από το αρχικό διπλό πεδίο. Αυτό που έχει ενδιαφέρον και για αυτό την έβαλα είναι οι πολλοί μεγάλοι χρόνοι που προηγήθηκαν για την κατασκευή, όχι μέρα ούτε χίλιες μέρες αλλά 2,5 δις έτη! Στην συνέχεια θα δούμε και μεγαλύτερο χρόνο.

Ινδουιστική Κοσμολογία

Είναι η πλέον φιλοσοφική και πολύπλοκη σε έννοιες και φαίνεται ίσως και η αρχαιότερη από όσες γνωρίζουμε.

Ο χρόνος είναι άπειρος και το σύμπαν δημιουργείται και καταστρέφεται κυκλικά και επαναλαμβανόμενα σε περιόδους τρισεκατομμυρίων ετών.

Υπάρχουν 3 αρχικές αιτίες: η καλοσύνη, ο έρωτας (πάθος) και το σκοτάδι και τρεις καταστάσεις: η ισορροπία, η ταραχή και η ύλη σε μη εκδηλωμένη κατάσταση.

Η ισορροπία διαταράσσεται από την επιθυμία των ψυχών (που εδώ είναι αιώνιες) και δημιουργούνται τα λεπτά υλικά στοιχεία: το εγώ, η ευφύια και ο νους και τα εκδηλωμένα φυσικά στοιχεία: τις ανθρώπινες αισθήσεις.

Υπάρχουν πολλοί επιμέρους μύθοι για την εξειδίκευση στην υπάρχουσα κοσμολογία

Συνοπτικά μπορούμε να δώσουμε κάποια στοιχεία

Το σύμπαν αρχικά (προφανώς στον κάθε κύκλο δραστηριότητας) είναι σε ύπνωση που ξυπνάει από το θειικό σπέρμα και έχουμε την δημιουργία ενός αρχέγονου αυγού που εκκολάπτεται για 518 δις χρόνια (Αυτό θυμίζει το ορφικό αυγό). Συνήθως έχουμε και την παρουσία του νερού. Το αυγό εκρήγνυται σε δύο μεγάλα κομμάτια, τον ουρανό και την γη, και σε πολλά μικρότερα που είναι όλοι οι αστέρες, ο Ήλιος κλπ.

Η γη στηρίζεται στο κέντρο του Σύμπαντος από μια θαλάσσια χελώνα.

Το ενδιαφέρον και εδώ είναι οι τεράστιοι χρόνοι που μεσολαμβάν από την δημιουργία.

Κ
Ο
Ι
Ν
Α
Σ
Η
Μ
Ε
Ι
Α
Μ
Ε
Τ
Η
Ν
Α
Υ
Γ
Ι
Α
Γ
Ρ
Α
Φ
Η
Η
Π
Α
Ρ
Ο
Υ
Σ
Ι
Α
Τ
Ο
Υ
Ν
Ε
Ρ
Ο
Υ
Σ
Τ
Η
Ν
Α
Ρ
Χ
Ι
Κ
Η
Κ
Α
Τ
Α
Σ
Τ
Α
Σ
Η
Τ
Ο
Υ
Σ
Ο
Μ
Π
Α
Ν
Τ
Ο
Σ

Ζωροαστρική μυθολογία

Η **ζωροαστρική μυθολογία** είναι πιο ευφάνταστη ίσως αλλά και ιδιαίτερα μανιχαϊστική. Και εκεί ξεκινάει με ένα απέραντο φως που είναι το καλό πνεύμα και μια απέραντη άβυσσο που είναι το κακό. Όλα προέρχονται από την αρχική σύγκρουση τους. Το καλό πνεύμα δημιουργεί τον ουρανό σαν σφαίρα, τα αστέρια και τον ζωδιακό (2.2), ακολούθως την Σελήνη και τον Ήλιο.

Εδώ έχουμε πρώτα την κατασκευή ουρανού και των φωστήρων, αλλά ξεχωριστά των πλανητών, και ρυθμίζονται οι μέρες, οι εποχές. Στο 3.12 μιλάει και εδώ για την γη που είναι πάνω στο νερό. Στο 1.28 πάντως μας λέει την σειρά κατασκευής: Ουρανός (με φωστήρες), νερό, γη, φυτά, ζώα και τέλος ο άνθρωπος. Στο 5.3-4 μας λέει ότι ο Ήλιος μπήκε στην σωστή θέση για να ορίζει την ημέρα και τον χρόνο.

Τα φυτά πέθαναν αλλά ξαναγεννήθηκαν με ένα είδος βροχής από τα αρχέγονα φυτά σε όλη την γη (9), μετά μαθαίνουμε ότι άλλα φυτά προέρχονται από ένα αρχέγονο βόδι που πέθανε (10 & 14). Στο 13 μας λέει ότι όλο το νερό ξεκινάει από μία πηγή. Τα ζώα, ψάρια και πτηνά τα αναφέρει και αυτά σαν προερχόμενα από το βόδι (14.1) και ακολουθεί απαρίθμηση 282 ειδών.

Στο κεφάλαιο 15 αναφέρεται ο άνθρωπος σαν ζευγάρι, δημιουργήθηκε από τον καλό θεό και ότι η ψυχή γίνεται πριν το σώμα και ότι και τα δύο ξεκίνησαν με σχήμα φυτού και εξελίχθηκαν, άραγε ένας ινδουιστής δεν θα μας έλεγε από εδώ ότι η θρησκεία του μιλάει για την Εξέλιξη;

Σειρά κατασκευής: φως και σκότος/άβυσσος, δημιουργία χρόνου/μέρας, ουρανός (με φωστήρες), νερό, γη, φυτά, ζώα και τέλος ο άνθρωπος.

Αιγυπτιακή Κοσμολογία

Υπάρχουν πολλές απεικονίσεις που αντιπροσωπεύουν διάφορους μύθους, θα ασχοληθώ με τον ποιο κοντινό στην *Γένεση*.

Υπάρχει και εδώ η άβυσσος που αποτελείται ή ελέγχεται από 8 θεότητες, μισές αρσενικές μισές θηλυκές. Από την ανάμειξή τους έγινε η ανάδυση της ξηράς από το νερό, φυσικά σε μορφή πυραμίδας. Αμέσως μετά αναδύθηκε ο Ήλιος (από την πυραμίδα ή και από άλλες αιτίες) και φώτισε την πρώτη μέρα.

Σε άλλες, δημιουργός του κόσμου είναι ο Ρα (που συχνά αναφέρεται και σαν Ήλιος) που δημιούργησε με τον λόγο, την γη τον νερό, τα φυτά, την έρημο και στο τέλος τον άνθρωπο. Γύρω από την γη και τον ουρανό υπήρχε ένας ποταμός και πάνω του οι φωστήρες.

Ο ουρανός στερεωμένος πάνω από την ορθογώνια γη και τον φαντάζονταν σε σχήμα αγελάδας που κοιτάει την Ανατολή.

Η κατασκευή του ανθρώπου έγινε πάλι από τον Ρα ζυμώνοντας το χώμα και με την βοήθεια τον λόγου του.

Σειρά άβυσσος, γη, φυτά, άνθρωπος

Μεσοποταμία

Έχουν σωθεί αρκετοί μύθοι της περιοχής, κοινό στοιχείο τους ο Κατακλυσμός με τον οποίον δεν θα ασχοληθώ τώρα.

Atra-Hasis

Αρχαίο έπος της Μεσοποταμίας.

Δεν αναφέρει ακριβώς κοσμογονία, αλλά την δημιουργία του ανθρώπου από την μητέρα θεά Mami πλάθοντας πηλό μαζί με το αίμα ενός σκοτωμένου θεού.

Enûma Eliš

Χαρακτηριστική και πλέον κοντινή μυθολογία μαζί με τον Αιγυπτίων είναι των Βαβυλωνίων, και στοιχεία έχουμε από το Enûma Eliš που είναι γραμμένο σε 7 πινακίδες (σ.6) :

I/1 Όταν επάνω οι ουρανοί δεν υπήρχαν	When the heavens above did not exist
2 Και η γη κάτω ακόμα δεν είχε εμφανιστεί—	And earth beneath had not come into being—
3 Υπήρχε ο Αψού, ο πρώτος στη σειρά, ο γεννήτοράς τους,	There was Apsû, the first in order, their begetter,
4 Και η δημιουργός Τιαμάτ, που τα γέννησε όλα.	And demiurge Tia-mat, who gave birth to them all;
5 Είχαν αναμείξει τα νερά τους μαζί	They had mingled their waters together
VII/83 Που έφτιαξε τη γη πάνω στο νερό και έκανε σταθερούς τους ουραμούς.	Who created the earth on the water and made firm the height of heaven.

Τα πάντα ξεκινάνε από δύο αρχικούς θεούς/ιδιότητες και την ανάμειξη των νερών που κατείχε ο κάθε ένας. Ο Αψού ο θεός των γλυκών νερών, (τα πάνω αυτά που

πέφτουν με την βροχή) και η Τιαμάτ, προσωποποίηση του χάους και των αλμυρών νερών (τα κάτω και της θάλασσας).

Ο ουρανός δεν υπήρχε, η γη δεν είχε εμφανιστεί (αναδυθεί από τα νερά)

Στο IV/138-140 φτιάχνεται ο ουρανός που κρατάει επίσης τα πάνω νερά.

Πάμε τώρα στην 5η πινακίδα (σ.31):

V/1 Κατασκεύασε ουράνιες κατοικίες για τους μεγάλους θεούς,	He fashioned heavenly stations for the great gods,
2 Και έστησε αστερισμούς, τα σχέδια των άστρων.	And set up constellations, the patterns of the stars.
3 Όρισε το έτος, σημείωσε υποδιαιρέσεις,	He appointed the year, marked off divisions,
4 Και έστησε από τρία άστρα για τον καθένα από τους δώδεκα μήνες.	And set up three stars each for the twelve months.
5 Αφού είχε οργανώσει το έτος,	After he had organized the year,
6 Καθόρισε την ουράνια κατοικία του Νεμπέρου για να σταθεροποιήσει τα διαστήματα μεταξύ των άστρων.	He established the heavenly station of Ne-beru to fix the stars' intervals

και παρακάτω:

V/12 Δημιούργησε το Ναννάρ (Σελήνη) και του εμπιστεύτηκε τη νύχτα.	He created Nannar, entrusting to him the night.
13 Τον όρισε ως το πετράδι της νύχτας για να καθορίσει τις μέρες,	He appointed him as the jewel of the night to fix the days,

14 Και μήνα με το μήνα χωρίς σταματημό
τον ανύψωσε με ένα στέμμα,

And month by month without
ceasing he elevated him with a
crown,

Δυστυχώς η πινακίδα αυτή είναι σχεδόν κατεστραμμένη και είναι και αυτή που έχει όλη την κοσμολογία τους, για παράδειγμα δεν έχουμε ξεκάθαρα την κατασκευή του Σαμάς (που αναφέρεται παρακάτω και είναι ο Ήλιος), πάντως βλέπουμε και εδώ ότι υπάρχουν αρχικά δύο θεότητες/καταστάσεις/στοιχεία, μετά τους αστέρες και τον ζωδιακό.

Παρακάτω στην VII 83 έχουμε αναφορά στο στερέωμα του ουρανού.

Έχουμε όμως πολλές μεταγενέστερες αναφορές και στην ουσία γνωρίζουμε όλο τον μύθο. Και εδώ πρώτα φτιάχθηκε ο χρόνος και μάλιστα πρώτα το έτος και μετά ο μήνας, σαν έννοιες ή καταστάσεις και μετά τοποθετήθηκε το σχετικό άστρο για να τα οριοθετεί. Εδώ μάλιστα λίγο πιο κάτω έχει και τις φάσεις του φεγγαριού. Ακολουθούν οι κατασκευές τις χλωρίδας πανίδας και ανθρώπου, αλλά στην συνέχεια έχουμε σπαράγματα από το κείμενο.

Η κατασκευή των ανθρώπων (γενικά), έγινε από το αίμα ενός θεού.

Το εντυπωσιακό στο κείμενο (δυστυχώς στο κατεστραμμένο) η έννοια sapattu ή sabattu από την οποία ίσως να προέρχεται και το Σάββατο των εβραίων, αλλά σε μηνιαία βάση κατά την πανσέληνο και όχι εβδομαδιαία.

Σειρά κατασκευής: δύο θεοί/νερά, γη, ουρανός, αστέρες, χρόνος/μέρα, μεγάλοι φωστήρες, χλωρίδα, πανίδα, άνθρωπος.

Συμπεράσματα από τις Κοσμογονίες

Είδαμε τις αρχαίες θεωρήσεις για την Κοσμογονία. Κάποιες είναι πιο φιλοσοφικές, κάποιες ίσως είναι συμβολικά φιλοσοφικές. Στην ουσία μας δείχνουν τις ατελείς γνώσεις τις εποχής αλλά και ενδιαφέρουσες θεωρήσεις για το πως φαντάζονταν τον κόσμο και το πως δημιουργήθηκε. Κάποιες όπως η χριστιανική ενδύθηκαν πολύ αργότερα με φιλοσοφικό λόγο για να μην φαίνονται τόσο ατελείς. Σε όλες σχεδόν αναφέρεται η σειρά θεός/ενέργεια/αιτία, ουρανός/γη, αστέρες/φωστήρες, φυτά, ζώα άνθρωπος. Η μόνη που χαλάει την σειρά είναι η *Αγία Γραφή* με την κατασκευή του Ήλιου μετά από την βλάστηση. Αλλάζει την σειρά μόνο και μόνο για αντιπαγανιστικούς λόγους και σε αυτό συμφωνεί και ο Βασίλειος στην Εξαήμερο γιατί ήταν προφανές ακόμα και τότε ότι η σειρά ήταν λάθος. Αν και στην 2^η εκδοχή της την χαλάει ακόμα περισσότερο: φυτά, άνδρας, δένδρα, ζώα, γυναίκα.

Άλλο κοινό στοιχείο τα αρχικά νερά, και η ανάδυση της γης από το νερό.

Το σημαντικό είναι ότι όσο πλησιάζουμε στις γειτονικές μυθολογίες με τους Εβραίους, τόσο και πιο πολλά κοινά στοιχεία υπάρχουν, από τις οποίες και προφανώς επηρεάστηκε ή αντέγραψε η Αγία Γραφή: την Αιγυπτιακή και της Μεσοποταμίας.

Εν ολίγοις η Δημιουργία είναι όπως την φαντάστηκε ο εκάστοτε αρχαίος λαός σε ένα μικρό σε μέγεθος, γεωκεντρικό ακίνητο μοντέλο και ένα ανθρώπινο ζευγάρι από το οποίο ξεκίνησε η ανθρωπότητα. Πράγματι η Αγία Γραφή δεν διαφέρει ιδιαίτερα, έχει την ίδια οπτική με μία βασική διαφορά, ότι όλες οι ενέργειες γίνονται μόνο από έναν θεό για αυτό και είναι και σύντομη στην αφήγηση.

Άλλα σχόλια σχετικά

Αφού είδαμε την σχέση με τις άλλες κοσμογονίες, ας δούμε τώρα πως μας φαίνονται κάποιες ακόμα από τις θεωρήσεις των σύγχρονων απολογητών.

*Η αφήγηση της Γένεσης αναφέρει 10 δημιουργικά γεγονότα ή στάδια δημιουργίας με την εξής σειρά (1) **Μία αρχή του σύμπαντος**, (2) **Μία πρωτόγονη γη** μέσα στο σκοτάδι **περιτυλιγμένη με αέρια** και καλυμμένη με*

νερό, (3) φως πάνω στη γη, (4) **παραγωγή ατμόσφαιρας**, (5) εμφάνιση ξηράς γης - επιφάνεια γης, (6) φυτά της ξηράς (αριθμούμενα σε τρεις κατηγορίες χλωρό χόρτο, χόρτο σπόριμον, δέντρον κάρπιμον), (7) ήλιος, σελήνη, άστρα **γίνονται ευδιάκριτα**, (8) θαλάσσια κήτη και ιπτάμενα πλάσματα (έντομα - πουλιά), (9) θηρία και ήμερα ζώα - θηλαστικά, (10) άνθρωπος. Σε γενικές γραμμές αυτή είναι και η σειρά που δέχεται η επιστήμη (αστρονομία, γεωλογία, ζωολογία, ανθρωπολογία) ότι έλαβε χώραν. Η πιθανότητα να υπέθεσε ο συντάκτης της Γένεσης αυτή τη σειρά θα ήταν σύμφωνα με έναν υπολογισμό 1 στις 3.628.800

Μετά από όλη αυτή την ανάλυση που έγινε, ελπίζω να καταλαβαίνετε ότι ο συγγραφέας αυτού του κειμένου και όποιος το αποδέχεται δεν έχει σχέση με την πραγματικότητα. Τα κόκκινα που έχω σημειώσει, είναι εσφαλμένα ακόμα και με την πρώτη θεώρηση της Γένεσης, δεν στηρίζονται από το κείμενο και είναι ο πόθος του συγγραφέα ώστε αυτό να φαίνεται με κάποιο τρόπο. Όλοι δε οι λαοί μέσες άκρες έχουν πιο σωστή σειρά. Τα νερά και η Άβυσσος υπήρχαν πριν την δημιουργία σχεδόν σε όλες τις μυθολογίες ακόμα και η γη υποβρυχίως, στην ουσία και από το κείμενο δεν στηρίζεται καν “η κατασκευή από το μηδέν” που αναφέρουν συχνά. Τα “αέρια”, η “παραγωγή ατμόσφαιρας”, η “πρωτόγονη γη”, είναι σύγχρονη ορολογία για να επενδύσει μια φαντασία που δεν έχει σχέση με τα κείμενα, όσο για τα άστρα, είδαμε αναλυτικά ότι τα κείμενα ξεκαθαρίζουν και την κατασκευή και την τοποθέτηση των αστέρων την τέταρτη μέρα και πάντα μετά την βλάστηση.

Στην συνέχεια:

Το ερώτημα βέβαια, είναι, γιατί οι Βαβυλώνιοι, αλλά και οι άλλοι αρχαίοι λαοί Ασσύριοι, Αιγύπτιοι, Ινδοί, Έλληνες κ.λπ., που υπερείχαν σε σοφία, γνώση και πολιτισμό, δεν μπόρεσαν να επινοήσουν μια ιστορία της Δημιουργίας του κόσμου και του ανθρώπου λογική, συνεκτική και ικανοποιητική για όλους τους ανθρώπους όλων των εποχών, χωρίς θεογονίες, σύγκρουση θεοτήτων και χονδροειδή μυθολογία, και μπόρεσε να την επινοήσει το περιορισμένο Εβραϊκό ιερατείο, χωρίς τις υπέρτερες γνώσεις και την επιστήμη των Χαλδαίων και όλων των σοφών της αρχαιότητας.

Μετά από όσα είδαμε, δεν νομίζω ότι μιλάμε για επινοήση· όπως είδαμε υπήρχε επηρεασμός και αντιγραφή αρχαίων μύθων και μυθολογιών και των Χαλδαίων και

των Αιγυπτίων. Το συνεκτικό βγαίνει άνετα αν αφαιρεθούν τα χιλιάδες θεϊκά ονόματα, των άλλων πολιτισμών την στιγμή που θέλεις μονοθεϊσμό και φυσικά αυτό δεν έχει να κάνει σε τίποτα με την ορθότητα του κειμένου. Η ουσία στα συμβάντα αλλά και η σειρά είναι κάπως παρόμοια, στην δε Αγία Γραφή αλλάχτηκε σε κάποια από αυτά για συγκεκριμένους λόγους. Άλλωστε εύκολα μπορεί κάποιος να πει ότι τα ονόματα των χιλιάδων θεών δείχνουν συμβολικά ενέργειες που φανταζόντουσαν οι αρχαίοι άνθρωποι ότι έγιναν για την δημιουργία.

Ή, μήπως, το περιεχόμενο του πρώτου (σε συνδυασμό με το 2ο) κεφαλαίου της Γένεσης, ήταν προϊόν θείας αποκάλυψης ;

Εδώ είναι το θέμα, αν και διατρανώνουν συνέχεια ότι η Αγία Γραφή είναι θεολογικό κείμενο και όχι επιστημονικό, πρέπει ντε και καλά να είναι θεόπνευστο. Ε λοιπόν αγαπητοί μου, όσο και να θέλετε να το κάνετε θεόπνευστο, υπάρχουν εκατοντάδες χωρία που έρχονται σε αντίθεση και με την επιστήμη και με την ηθική μας. Είναι ένα μυθολογικό κείμενο όπως όλα τα υπόλοιπα και αυτή είναι η μόνη του αξία.

Επίσης, η προσεκτική μελέτη της γλώσσας και του περιεχομένου του κεφαλαίου αποκαλύπτει, ότι, γεγονότα που άρχιζαν στη διάρκεια μιας μέρας, συνεχίζονταν επί μία ή περισσότερες, από τις επόμενες μέρες. Γεγονότα συνέβαιναν βαθμιαία κι όχι στιγμιαία, και προοδευτικά, ώστε να μην υπάρχουν απόλυτα στεγανά μεταξύ των φάσεων της δημιουργίας και των δημιουργημάτων.

Αυτό είναι γιατί θέλει με κάποιο τρόπο να το ταιριάξει με την Εξέλιξη. Νομίζω ότι είδαμε αρκετά προσεκτικά τα κείμενα και δεν υπάρχει καμία συνέχεια στις συγκεκριμένες ενέργειες, ούτε βαθμιδωτή κατάσταση. Αντίθετα κάθε ημέρα διαχωρίζεται από το βράδυ της προηγούμενης και κάθε ενέργεια του θεού ξεχωριστή και με συγκεκριμένο αποτέλεσμα που αναφέρεται και σε συγκεκριμένη σειρά. Αυτά είναι θεωρίες που συγκινούν το ποιόνιο, που δεν θα αναλύσει ποτέ το κείμενο, χωρίς καμία ουσία. Ο Βασίλειος στην Εξαήμερο, άγιος της Εκκλησίας, το ξεκαθαρίζει, όλη η γη γέμισε αστραπιαία με τα δάση και τα φυτά, ή τα ζώα που βγήκαν από την γη με βάση τις εντολές του Ιεχωβά. Και χωρίς να λάβουμε υπόψη μας την αναίρεση στην δεύτερη έκδοσή που μας δίνει στην συνέχεια, όπου τα δένδρα και τα ζώα μπήκαν μετά την κατασκευή του άνδρα πλέον ανθρώπου και τον διαφορετικό τρόπο κατασκευής της γυναίκας στο τέλος. Η δημιουργία όπως και σε όλες τις μυθολογίες ξεχωριστών σπερμάτων και ειδών ξεκαθαρίζει ότι όλα

τα πλάσματα πλάστηκαν έτοιμα από την αρχή, χωρίς μετατροπές. Χωρίς από το ένα είδος να βγαίνει άλλο ή άλλα, και χωρίς να εξελίσσονται. Η οποιαδήποτε σχέση με την Εξέλιξη είναι μόνο στην φαντασία των απολογητών.

«Αν τοποθετήσουμε τον Θεό, την πρώτη στιγμή της δημιουργίας του Σύμπαντος, στη θέση του γενεσιουργού αιτίου, τότε Αυτός θα ήταν άχρονος, αφού το δευτερόλεπτό Του αποτελεί χρονικό διάστημα άπειρης σημερινής διάρκειας. Ομοίως, οι ημέρες δημιουργίας, οι αναφερόμενες στη Γένεση, ως απλά αθροίσματα δευτερολέπτων... είναι προφανές ότι θα διαρκούσαν τεράστια σημερινά χρονικά διαστήματα, χιλιάδων ή εκατομμυρίων ετών. Με τον τρόπο αυτό είναι φανερό ότι δεν αντίκειται στην επιστημονική λογική η δημιουργία σε έξι ημέρες του συνόλου του κόσμου, εφόσον η κάθε ημέρα δημιουργίας διαρκούσε τόσο μεγάλα χρονικά διαστήματα».

Εδώ παίζουμε με τις απόλυτες έννοιες, λέγοντας αρλούμπες. Αν υπάρχει κάτι και είναι άχρονο, τότε δεν έχει καμία σχέση με τον χρόνο. Όχι ότι η αίσθηση του χρόνου του είναι διαφορετική.

Δεν λέμε για το φως ότι είναι άχρονο, μολονότι αν είχε αισθήσεις η αίσθηση του χρόνου του φωτονίου θα ήταν διαφορετική από εμάς. Στην ουσία οτιδήποτε άχρονο που είναι εκτός του χρόνου, δεν είναι ον, δεν ζει, δεν θέλει, είναι κάτι άσχετο με το Σύμπαν και δεν μπορεί και να το επηρεάσει.

«Είναι αποδεδειγμένο ότι ο Μωυσής δεν έγραψε, ούτε μπορούσε να γράψει εκτός κάτω από την υπαγόρευση του Δημιουργού της φύσης».

Αρχικά δεν φαίνεται να υπήρξε ο Μωυσής. Δεν υπάρχει κανένα ιστορικό στοιχείο και είναι μια μυθική προσωπικότητα, όπως πολλές που υπάρχουν στις διάφορες μυθολογίες. Η Πεντάτευχος είναι έργο διαφόρων αγνώστων συγγραφέων και υπάρχουν πολλά μεταγενέστερα στρώματα που την κάνουν ένα μυθολογικό έργο χωρίς καμία ιστορική αξιοπιστία. Σε αυτό συνηγορούν και οι αρχαιολογικές έρευνες που δεν επιβεβαίωσαν τίποτα από αυτήν, εκτός από την ονομασία για την ύπαρξη ενός βασιλείου του Δαυίδ σε μία πινακίδα. Οι Πατριάρχες, η Έξοδος, η κατάληψη της Χαναάν είναι μύθοι για να στηρίξουν την εθνική υπόσταση των Εβραίων και τις διεκδικήσεις τους. Κάποια ιστορικά στοιχεία υπάρχουν στα βιβλία των Βασιλειών αλλά αυτό είναι άλλο θέμα.

Επίλογος

Είναι προφανές ότι οι συγγραφείς του κειμένου της *Γένεσης* που είναι προφανώς περισσότεροι από έναν, έχουν ενσωματώσει παλαιότερες και διαφορετικές παραδόσεις γειτονικών και παλαιότερων λαών, σε μια προσπάθεια να φτιάξουν την δική τους κοσμολογία σαν την βάση και την αρχή της θεολογίας του μοναδικού τους θεού, προσπαθώντας μάλιστα να κρύψουν το πολυθεϊστικό παρελθόν τους.

Το κείμενο μπορεί λογοτεχνικά να δείχνει σε εμάς πιο απλό και φιλικό από τις άλλες αντίστοιχες κοσμογονίες, άλλωστε με αυτό μεγαλώσαμε και μας φαίνεται οικείο, αλλά στα ουσιαστικά θέματα ακολουθεί παράλληλη πορεία με τα υπόλοιπα. Η εικόνα της επίπεδης γης που σε επόμενα εδάφια είναι σαφώς τετράγωνη, θεμελιωμένη πάνω στα νερά της αβύσσου, του στερεωμένου ουρανού και των αστέρων και μεγάλων φωστήρων που κινούνται όπως και όλων των αστέρων και πλανητών που και αυτοί είναι αυτόφωτοι φωστήρες, είναι ξεκάθαρη.

Κάθε προσπάθεια να χρησιμοποιηθούν σποραδικές λέξεις ή εκφράσεις για να αποδείξουν την θεοπνευστία και επιστημονικότητά της είναι καταδικασμένη, αφού δεν διαφέρει πέρα από την μη ποικιλία των θεών και με τις άλλες αντίστοιχες παραδόσεις ως προς την ουσία της και όλες μαζί στην ατελή γνώση που υπήρχε εκείνη την εποχή.

Φιλίστωρ

Σχετικά:

Θεϊστική Κοσμογονία (εις άτοπον απαγωγή) [Μια φιλοσοφική θεώρηση για τον θεό και την Δημιουργία]

Κοσμολογία στην παράδοση των λαών του Κων. Αθ Οικονόμου

Wiki - Κοσμολογία

Wiki - Cosmology #Historical_cosmologies

Wiki - Religious cosmology

Ancient Egyptian religion (Greek) - Αρχαία Αιγυπτιακή θρησκεία

Wiki - Αρχαίοι αιγυπτιακοί μύθοι για τη δημιουργία

Wiki - Αιγυπτιακή_μυθολογία #Κοσμολογία

Wiki - Hindu_cosmology

Wiki - Mesopotamian myths #Creation myths

Wiki - Hurrian religion #Cosmology

Wiki - Atra-Hasis

Wiki - Enūma_Eliš